

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

İLKÖĞRETİM BÖLÜMÜ FEN BİLGİSİ EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

**YENİ İLKÖĞRETİM ALTINCI SINIF FEN VE TEKNOLOJİ DERSİ ÖĞRETİM
PROGRAMININ ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ İŞİĞINDA DEĞERLENDİRİLMESİ
(GÜMÜŞHANE İLİ ÖRNEĞİ)**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Serdal ŞEKER

TEMMUZ 2007
TRABZON

**KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

İLKÖĞRETİM BÖLÜMÜ FEN BİLGİSİ EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

**YENİ İLKÖĞRETİM ALTINCI SINIF FEN VE TEKNOLOJİ DERSİ ÖĞRETİM
PROGRAMININ ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ IŞIĞINDA DEĞERLENDİRİLMESİ
(GÜMÜŞHANE İLİ ÖRNEĞİ)**

Serdal ŞEKER

**Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsünce
“Yüksek Lisans (Fen Bilgisi Eğitimi)”
Unvanı Verilmesi İçin Kabul Edilen Tezdir.**

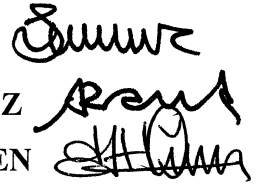
Tezin Enstitüye Verildiği Tarih : 30.05.2007

Tezin Savunma Tarihi : 18.07.2007

Tez Danışmanı : Prof. Dr. Salih ÇEPNİ

Jüri Üyesi : Prof. Dr. Ali Rıza AKDENİZ

Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Haluk ÖZMEN

Enstitü Müdürü : Prof. Dr. Emin Zeki BAŞKENT

Trabzon 2007

ÖNSÖZ

Yaşadığımız yüzyılda bilim ve teknoloji alanında meydana gelen hızlı değişim ve gelişim her alanda olduğu gibi eğitim alanında kendisini göstermektedir. Eğitim alanındaki değişim ve gelişim çalışmalarının başında öğretim programları geliştirme çalışmaları yer almaktadır. Ülkemizde de son yıllarda eğitim de reform sayılabilecek bir çalışma ile yeni ilköğretim öğretim programları geliştirildi. Fakat bir öğretim programı teorik olarak ne kadar iyi hazırlanmış görünse de programla ilgili eksiklik ve aksaklıklar ancak programın uygulanması sonucu yapılan kapsamlı bir değerlendirme ile belirlenebilir. Bu değerlendirme çalışmalarında kuşkusuz programın uygulanmasında anahtar rol oynayan öğretmenlerin görüşleri önemli bir yer teşkil eder. Değerlendirme çalışması hem sürekli yapılan program geliştirme çalışmalarına hem de programın eksikliklerini giderek programın uygulamadaki etkililiğini artırmaya hizmet eder.

Araştırmanın yapılmasında bana her konuda destek olan ve değerli görüşlerinden yararlandığım danışmanın Prof. Dr. Salih Çepni Bey'e, araştırmayı dilbilgisi bakımından inceleyen Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni Mustafa Küçük Bey'e; araştırmanın veri toplama araçları dağıtımında, toplanmasında yardımlarını esirgemeyen değerli meslektaşlarıma, bu süreçte bana sabır ve anlayış gösteren eşime ve kızıma sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Serdal ŞEKER
Trabzon 2007

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
ÖNSÖZ.....	II
İÇİNDEKİLER.....	III
ÖZET	V
SUMMARY	VI
TABLolar DİZİNİ	VII
1. GENEL BİLGİLER	1
1.1. Giriş.....	1
1.2. Araştırmanın Problemi	4
1.3. Araştırmanın Amacı	5
1.4. Araştırmanın Önemi	6
1.5. Araştırmanın Varsayımları	6
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları	6
1.7. Konu ile İlgili Yapılan Çalışmalar	7
1.7.1. Konu ile İlgili Yurtiçinde Yapılan Çalışmalar	7
1.7.2. Konu ile İlgili Dünyada Yapılan Çalışmalar	17
2. YAPILAN ÇALIŞMALAR	19
2.1. Araştırmanın Tasarlanması.....	19
2.2. Araştırmanın Yöntemi	19
2.3. Araştırmanın Evreni	20
2.4. Araştırmanın Örneklemi.....	20
2.5. Veri Toplama Araçlarının Geliştirilmesi.....	20
2.6. Verilerin Analizi ve Yorumlanması	21
3. BULGULAR	22
3.1. Araştırmada Kullanılan Anketlerden Elde Edilen Bulgular.....	22
3.1.1. Öğretmenlerin Demografik Özellikleri ile İlgili Bulgular	22
3.1.2. Programın Genel Yapısı ile İlgili Elde Edilen Bulgular.....	23
3.1.3. Programın Öğretim Boyutu ile İlgili Elde Edilen Bulgular	29
3.1.4. Programın Üniteleri ile İlgili Elde Edilen Bulgular	34
3.1.5. Programın Ölçme ve Değerlendirme Boyutu ile İlgili Elde Edilen Bulgular ...	39
3.2. Araştırmada Kullanılan Mülakatla Elde Edilen Bulgular	45

4.	TARTIŞMA VE SONUÇ.....	48
4.1.	Öğretim Programının Genel Yapısı ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar	48
4.2.	Programın Öğretim Boyutu ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar.....	49
4.3.	Programın Üniteleri ile ilgili Ortaya Çıkan Sonuçlar.....	50
4.4.	Programın Ölçme ve Değerlendirme Boyutu ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar...	51
5.	ÖNERİLER	53
5.1.	Milli Eğitim Bakanlığı'na Yönelik öneriler	53
5.2.	Eğitim Fakültelerine Yönelik Öneriler.....	54
5.3.	Okul Yöneticilerine Yönelik Öneriler	54
5.4.	Öğretmenlere Yönelik Öneriler	55
5.5.	Araştırmacılara Yönelik Öneriler	56
6.	KAYNAKLAR.....	57
7.	EKLER	61
ÖZGEÇMİŞ		

ÖZET

Araştırmanın amacı; 2006–2007 eğitim-öğretim yılında, ülke genelinde uygulanmaya yeni başlanan 6. sınıf Fen ve Teknoloji Dersi, Öğretim Programını öğretmen görüşleri ışığında değerlendirmektir.

Araştırmadaki veriler tarama modeli kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmanın örneklemini, 2006–2007 öğretim yılında Gümüşhane il merkezi ve ilçelerinde görev yapan 46 Fen ve Teknoloji öğretmeni oluşturmaktadır. Uygulanmasına yeni başlanan bu programla ilgili öğretmenlerin görüşlerini almak için 46 öğretmene toplam 55 sorudan oluşan anket uygulanmıştır. Ayrıca; yeni öğretim programının uygulanmasında karşılaşılan problemleri, programın olumlu ve olumsuz yönlerini, programı uygulamada okulların fiziki yapısı ve çevre şartlarının yeterliliğini belirlemek için 21 öğretmenle de yarı yapılandırılmış mülâkatlar gerçekleştirilmiştir. Anket verilerinin analizinde basit istatistik teknikler; mülâkatların analizinde ise tematik kodlama yaklaşımı kullanılmıştır.

Araştırmanın sonucunda öğretmenler, programın genel yapısının açık ve anlaşılır olduğunu; programdaki kazanımların genel amaçlara paralellik gösterdiğini; öğrencilerin bilişsel ve psikomotor gelişim düzeyine uygun olduğunu belirtmişlerdir. Programın öğretim boyutu ile ilgili olarak öğretmenler, programı uygularken fazla zorlanmadıklarını; fakat zaman zaman eski öğretim yöntemlerine geri döndüklerini; öğrencilerin eskiye kıyasla sınıf içi etkinliklere daha fazla katıldıklarını; öğrencilerin, yeteneklerini ortaya çıkaran çalışmaları daha çok yaptıklarını belirtmişlerdir. Araştırmada, öğretmenlerin programın altında yatan yapısalcı ve çoklu zekâ öğrenme teorilerinin gerçek felsefesini ve uygulamaya dönük boyutlarını tam olarak algılamadıkları gözlemlenmiş ve özellikle bu iki öğrenme teorisinin ortaya çıkardığı; “Alternatif Ölçme ve Değerlendirme” yaklaşımları hakkında teorik bilgi ve pratik deneyimlerinin olmamasından dolayı ciddi sorunlarla karşılaştıkları tespit edilmiştir. Ayrıca; yeni programların doğasına uygun fiziksel alt yapıların okullarda olmayışı veya çok az oluşu, yine programın etkili uygulanmasını önleyen diğer bir etken olarak belirlenmiştir. Bu sorunları çözmek için öğretmenlere, yeni programın dayandığı öğrenme teorilerini ve pratikte uygulama durumlarını içeren deneyimler kazandırılmalı; ayrıca okulların fiziki alt yapıları programın gereksinimlerini karşılayacak düzeye getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yeni İlköğretim Programı, Fen, Teknoloji ve Toplum, Program Değerlendirme.

SUMMARY

The Evaluation of The New Primary School 6th Class Science and Technology Lesson Curriculum In The Light of The Teacher's Opinions (Gümüşhane Sample)

The aim of the research is, to evaluate the 6th class Science and Technology lesson programme, which is new started to apply at the general of the country, in the light of the teacher's opinions in 2006-2007 educational year.

The data, in the research, have been acquired by using survey model. The sampling of the research, 46 Science and Technology teachers, who are dutying in the primary schools which are involved in Gümüşhane and the districts of it. In order to take the opinions of the teachers about the programme, to 46 teachers totally 55 questions, the questionnaires has been carried out. Besides, to 21 teachers, semi-ready-make interview has been done with the teachers in order to determine the problems which are met in the applying the education programme, the negative and positive relations of the programme, the environmental conditions and physical constitution of schools at applying of the programme. In the analysis of the investigation data, the simple statistics techniques have been used and the thematic_code approach, however, has been used the analysis of the interviews.

At the end of the research, the teachers have determined that the general structure of the programme has been found clear and intelligible, the opinions of the programme are suitable for general purposes and they have determinate that the students are suitable for informational and psychomotor developing level. Teachers about teaching size of programme, have determined that while they were carrying out the programme they didn't forced much but from time to time they returned old educational techniques, by analogy of old the students joined the classroom activates much. In the research, it has been established that teachers didn't perceive the real philosophies of poly intelligence learning theories and structural and the facing practice sizes exactly in order to solve these problems, experimentations must be acquired which include teaching theories and practicing situations in application . Besides the physical under part of schools must be brought the level which will reply to the necessity of the programme.

Key Words: The New Primary Education Programme, Science, Technology and Society, Evaluation the Programme.

TABLOLAR DİZİNİ

	Sayfa No
Tablo 1. Öğretmenlerin cinsiyetlerine göre frekans ve yüzde dağılımı	22
Tablo 2. Öğretmenlerin hizmet sürelerine göre frekans ve yüzde dağılımı	22
Tablo 3. Öğretmenlerin mezun oldukları alana göre frekans yüzde dağılımı	23
Tablo 4. Öğretmenlerin altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programının anlaşılabilirliğine ilişkin düşünceleri	23
Tablo 5. Öğretmenlerin altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programındaki açıklamaların yeterliliğine ilişkin düşünceleri	25
Tablo 6. Öğretmenlerin altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programındaki örneklerin yeterliliğine ilişkin düşünceleri	26
Tablo 7. Altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programındaki ölçme ve değerlendirme ile ilgili açıklama ve örneklerin yeterliliğine ilişkin düşünceleri	26
Tablo 8. Öğretmenlerin altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programının planlamalar için yeterliliği, tutarlılığı ve dengesine ilişkin düşünceleri	27
Tablo 9. Altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programının uygulanması sırasında öğretmenlerin, öğretimi nasıl bulduklarına (nasıl değerlendirdiklerine) ilişkin görüşleri	29
Tablo 10. Öğretmenlerin altıncı sınıf fen ve teknoloji öğretim programındaki üniteler hakkındaki görüşleri	34
Tablo 11. Öğretmenlerin altıncı sınıf fen ve teknoloji dersinde ölçme ve değerlendirme yöntemlerini kullanma sıklığına ilişkin düşünceleri	39
Tablo 12. Fen ve teknoloji dersinde grup çalışmalarının değerlendirmesine ilişkin öğretmenlerin düşünceleri	42
Tablo 13. Altıncı sınıf fen ve teknoloji dersinde değerlendirme sonuçlarından yararlanma amaçlarına ilişkin öğretmenlerin düşünceleri	43
Tablo 14. Altıncı sınıf fen ve teknoloji dersinde ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin karmaşıklığı ve bunlar için gerekli zaman ile ilgili öğretmenlerin düşünceleri	44

1. GENEL BİLGİLER

1.1. Giriş

Eğitime yapılan yatırımların ülke kalkınmasına dönüşmesi için ülkeler; öğretmen yetiştirme, eğitim için fiziki mekânların yapımı, araç-gereç temini gibi çeşitli önlemler almaktadır. Şüphesiz bu önlemlerin başında öğretim programları gelmektedir. Öğretim programlarında bireye hangi davranışların, ne zaman ve nasıl kazandırılacağı yer alır (Hakan, 1991; Akdağ, 2004). Dolayısı ile eğitimin niteliği büyük ölçüde uygulanan öğretim programına bağlıdır.

Öğretim programlarının eğitim niteliği üzerindeki bu büyük etkisi son yıllarda nitelikli öğretim programı geliştirme çalışmalarını hızlandırmıştır. Bu çalışmalarda hayatın her alanında meydana gelen hızlı değişimin ve özellikle bilginin doğasını açıklayan yeni öğrenme teorilerinin kabulü büyük rol üstlenmektedir.

Geçmişten günümüze eğitimdeki gelişmelere bakıldığında bilginin doğasına ilişkin temel kabullerin öğrenme ve öğretme sürecini etkilediği bununda öğretim programlarına yansıtıldığı görülmektedir. Öğrenmenin nasıl meydana geldiğini açıklayan farklı kabuller, farklı öğrenme kuramlarının ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Öncelikle öğrenmenin etki-tepki şeklinde gerçekleştiğini savunan davranışçı öğrenme kuramı, daha sonra öğrenmenin bir zeka ürünü olduğunu ve öğrenmede zihindeki şemaların rol oynadığını savunan bilişsel öğrenme kuramı ve son olarak da J. Piaget'in zihinsel gelişim teorisine dayandırılarak ortaya atılan yapılandırıcı öğrenme kuramı öğretimi etkilemiştir. Son yıllardaki fen eğitimi araştırmaları, fen eğitiminin amaçlarını gerçekleştirmede yapılandırıcı öğrenme teorisinin etkili olduğunu ve öğretime de yeni uygulamalar getirdiğini vurgulamaktadır (MEB, 2005).

Bilim ve teknolojiye sahip olan ülkelerin ekonomik anlamda ileri seviyede olmaları, fen eğitimine olan ilgiyi daha da artırmış ve ülkeleri daha etkili fen eğitimi yapabilme yarışı içerisine sokmuştur. Ekonomik rekabette yer alabilmek için çağın gereksinimlerini karşılayacak bireyler yetiştirmenin bir gereklilik olduğu ve bunun öğretmen merkezli, ezbere dayanan geleneksel öğretim programları ile gerçekleştirilemeyeceği fark edilmiştir. Dolayısıyla geleneksel fen öğretim programları yerine çağın gereksinimlerini karşılayabilen ve gelişen bilimi ve onun uygulamaya yansımaları olan teknolojiyi

anlayabilen ve uygulayabilen bireyler yetiştirebilecek yeni öğretim programları geliştirme çalışmaları ivme kazandı.

Dünyada meydana gelen bu yenileşme hareketinin bir örneğini de son yıllarda ülkemizde görmekteyiz. Ülkemizde uygulanmakta olan öğretim programlarının değerlendirilmesi yapılarak, eğitimde çok ileri seviyede olan ülkelerin öğretim programı kapsamlıca incelenerek, uluslararası fen eğitimi literatürü izlenerek ve ayrıca Türkiye'nin değişik yörelerindeki koşul ve olanaklar dikkate alınarak geniş kapsamlı, yeni anlayış ve uygulamaları getiren özgün bir öğretim programı hazırlandı (MEB, 2005). Böylelikle ülkemizde öğretmen merkezli ve öğrenmenin etki-tepki şeklinde gerçekleştiğini savunan davranışçı öğretim programlarından; bireyin bilgiyi zihninde aktif olarak kendisinin yapılandırıldığını savunan öğrenci merkezli öğretim programlarına doğru bir geçiş yaşandı. Programın hazırlanmasında temel alınan yapısalcı kuram, varolan geleneksel kuramlara (davranışsal ve bilişsel) alternatif bir yaklaşım olarak ve teknolojik çağın gerektirdiği ihtiyaçlara cevap vermesi için geliştirilmiştir. Bu kuram, öğrenciyi merkeze alan ve öğrenmede bireyin aktif rol aldığı bir öğrenme sürecidir. Bir bilginin öğrenilebilmesi için, bireyin bilgiyi gerçek yaşantı içinde bizzat yaşaması, öğrendikleri ile karşılaştırması ve herhangi bir bilgiyi anlamak için bilgilerin deneyim ile temellendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır (İşman ve vd., 2002). Dolayısıyla yapılandırmacı öğrenme yaklaşımında, öğrencilerin ön bilgi ve tutumlarının öğrenmede çok etkili olduğu kabul edilir.

Yapılandırıcı öğrenme yaklaşımı, davranışçı öğrenme yaklaşımının aksine bilginin öğretmen tarafından öğrenciye doğrudan verilemeyeceğini, öğrencilerin bilgiyi aktif bir şekilde kendilerinin yapılandırıldığını ileri sürer. Dolayısıyla bu yaklaşımda, öğretmen ve öğrencinin rolleri değişmiştir. Öğretmen, bilgiyi aktaran birinci kaynak olmaktan çıkarak; öğrencileri bilgiye yönlendiren ve bilgiyi inşa etmeleri için gerekli fırsatları ve motivasyonu sağlayan birey rolünü üstlenmiştir. Öğrenciler ise; bilgiyi hazır olarak alan birey olmaktan çıkıp, bilgi kaynaklarına kendi ulaşan ve edindiği bilgileri kendileri yapılandıran bireyler olmak durumundadır.

Bu anlayışla geliştirilen Yeni İlköğretim Fen ve Teknoloji Öğretim Programı'nın vizyonu, bireysel farklılıklar ne olursa olsun bütün öğrencilerin fen ve teknoloji okuryazarı olarak yetiştirilmesi olarak belirtilmiştir. Programların temel yapısı incelendiğinde, programdaki fen konularının teknoloji boyutu gözetilerek ele alındığı, geleneksel programların aksine öğrencinin aktif olduğu ve yaparak-yaşarak öğrenmesini öngören bir özelliğe sahip olduğu, yine geleneksel değerlendirme yöntemlerinin yanı sıra alternatif

değerlendirme yöntemlerine de yer verildiği, programın sarmal bir yapıda olduğu, bilimsel süreç becerilerine ve FTTÇ (Fen-Teknoloji-Toplum-Çevre) kazanımlarına ayrı bir önem verildiği görülmektedir.

Bir öğretim programı ne kadar eksiksiz ve kusursuz hazırlanmış olsa da programın uygulayıcısı olan öğretmenler, programın felsefesini ve temel aldığı anlayışları kavramadığı sürece programı etkili uygulayamazlar. Cronin-Jones (1991) yaptığı bir çalışmada öğretmenlerin, kendi öğretme ortamları ile inanç sistemlerini uyumlu hâle getirebilme amacıyla programın uygulama aşamasında bazı değişiklikler yaptıklarını saptamıştır. Öğretmenlerin; programları kendi bilgilerine, önceliklerine ve sınıflarına göre adapte ettikleri (Clark ve Elmore, 1981; Simith ve Anderson, 1984) ve çoğu zamanda sınıf içinde plânlanandan farklı olarak uyguladıkları görülmüştür (Cronin-Jones, 1991; Savran vd., 2002).

Akdeniz vd. (2002) yaptıkları çalışmada öğretmenlerin yeni öğretim programının değişiminden haberdar olduklarını, fakat programının amaçlarını, eski ve yeni öğretim programı arasındaki farkları ortaya koymada yetersiz kaldıklarını, materyal geliştirme, laboratuvar becerisi, öğrenciye iyi bir rehber olma konularında yenilik ihtiyacı hissettiklerini tespit etmişlerdir. Bu bulgulardan yola çıkarak, öğretmenlerin programın yürütülmesinde gerekli olan bilgi ve beceriye sahip olmamaları nedeniyle programın amaçlanan şekilde uygulanamayacağı sonucuna varılmıştır. Bu nedenle öğretmenler öğretim programını uygulamadan önce “Fen ve Teknoloji Dersi Program Temelleri”ni iyice incelemeli, program temellerinde ortaya koyulan felsefeyi, öğrenme, öğretme ve değerlendirme ile ilgili anlayış ve düşünceleri, öğretim programının ve ünitelerin organizasyonu ve yapısını özümsemelidir. Öğrencilerin programdan azamî bir şekilde yararlanmasını sağlamak için öğretmenler, programın yaklaşımına uygun olarak yöntem çeşitliliğine gitmeli ve öğrenme ortamını düzenlerken ve değerlendirme etkinliklerini plânlarken program temellerinde ortaya koyulan felsefe ve anlayışları gözetmeli ve bunlara uygun hareket etmelidir (MEB, 2004).

Bir öğretim programının uygulamadaki etkililiğini artırmak için yapılacak diğer önemli bir çalışma da programın, uygulanma sürecinde kapsamlı değerlendirilmesinin yapılmasıdır. Program değerlendirmede çeşitli yaklaşımlar vardır. Bu yaklaşımlardan biri de programın uygulanmasında karşılaşılan eksikliklerin ve aksaklıkların ortaya çıkarılması için yapılan değerlendirmelerdir. Bu değerlendirmelerde programın uygulamadaki eksiklik ve aksaklıkları öğretmen, öğrenci, yönetici, veli ve diğer ilgili kişilerin görüşleri alınarak

belirlenir. Değerlendirme sonucunda, programın aksayan yönleri giderilerek programın uygulamadaki etkililiği artırılır.

1.2. Araştırmanın Problemi

Bilimsel bilginin katlanarak arttığı, teknolojik yeniliklerin büyük bir hızla ilerlediği, fen ve teknolojinin etkilerinin yaşamımızın her alanında belirgin bir şekilde görüldüğü günümüz bilgi ve teknoloji çağında, toplumların geleceği açısından fen ve teknoloji eğitiminin anahtar bir rol oynadığı açıkça görülmektedir. Bu öneminden dolayı, gelişmiş ülkeler başta olmak üzere bütün toplumlar fen ve teknoloji eğitiminin kalitesini artırmak çabası içindedirler (MEB, 2005, 7).

Fen ve teknoloji eğitiminin kalitesinin artırılması büyük ölçüde uygulanacak öğretim programına bağlıdır. Bundan dolayı, gelişmiş ülkeler başta olmak üzere bütün toplumlar daha etkili fen eğitimi verebilmek için bilim ve teknolojideki gelişmeleri dikkate alarak yeni fen ve teknoloji öğretim programları geliştirmektedirler. Ülkemizde yapılan program geliştirme çalışmaları ile yapılandırıcı öğrenme yaklaşımını temel alan Yeni Fen ve Teknoloji Öğretim Programı T.C. M.E.B. Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı 2004 yılı müfredat reformu çerçevesinde “Fen Dersleri Özel İhtisas Komisyonu” tarafından İlköğretim 6., 7. ve 8. sınıf Fen ve Teknoloji derslerinin programı olarak geliştirilmiştir ve haftalık ders saati üç saatten dört saate çıkarılmıştır. Programın genel yapısı incelendiğinde öğrenci merkezli ve son yüzyıldaki değişim ve gelişimleri içeren bir yapıda hazırlandığı görülmektedir. Fakat, hazırlanmış olan bu program kâğıt üzerinde ne kadar eksiksiz ve kusursuz hazırlanmış kabul edilse de uygulanmaya konulmadığı için henüz denencel niteliktedir. Program hakkında genel bir yargıya varabilmek için programın gerçek ortamlarda uygulanmasının yapıldıktan sonra program değerlendirilmesinin yapılması gerekir.

Program değerlendirme; program hakkında genel bir yargıya varmanın yanında programın uygulamadaki etkililiğini artırmaya da hizmet eder. Bu nedenle program uygulandıktan sonra, aksayan öğelerinin olup olmadığı, varsa bunun neden kaynaklandığını belirlemek ve gerekli düzeltmeleri yapmak amacıyla programın değerlendirilmesi gerekir (Demirel, 1998).

Program değerlendirme çalışmaları, öncelikle programın pilot uygulamasının değerlendirilmesi ile başlar. Bu değerlendirme ile programın uygulamadaki eksiklik ve

aksaklıkları belirlenir ve taslak programda bunları giderecek önlemler alınır. Pilot uygulamada bir programın daha sağlıklı değerlendirilebilmesi için program; hazırlayan kurumlardan çok, bağımsız kurumlar tarafından değerlendirilmelidir. Ayrıca, pilot uygulama için seçilen örneklem tüm evreni temsil edecek nitelikte olmalıdır. Fakat, ülkemizde uygulamaya konan yeni ilköğretim programlarının pilot uygulamalarının hem zaman açısından kısa sürede yapılması hem de seçilen örneklemin tüm evreni yeterince temsil etmemesi programın etkili değerlendirilmesinin yapılmasını engellemiştir. Dolayısıyla pilot uygulama sürecinde programla ilgili eksiklik ve aksaklıklar yeterince ortaya çıkarılamamıştır. Programın pilot uygulamasının etkili değerlendirilmesini etkileyen diğer bir önemli faktör de programın değerlendirilmesinin tarafsız ve kapsamlı olarak yapılamamasıdır (Göleksiz vd., 2005).

Ünal vd. (2004) yaptıkları çalışmada Türkiye’de fen bilimleri alanında geliştirilen öğretim programların uygulanmasının ardından programın amacına yönelik değerlendirmenin tarafsız ve kapsamlı bir şekilde yapılmadığını, bu bağlamda, program değerlendirme sürecinde belirlenen eksiklik ya da aksaklıkların düzeltilme yoluna gidilmeden geliştirilen programın başarısız kabul edildiğini ve bunun sonucunda yeni bir programın oluşturulduğunu ya da mevcut programların eksiklikleri giderilmeden aynen uygulandığını tespit etmişlerdir. Başarısız görülen program yerine yeni bir program geliştirilmesinin, kısa zaman içinde oldukça fazla programın ortaya çıkmasına yol açtığını ve bunun da zaman ve para kaybına sebep olduğunu tespit etmişlerdir.

Bu bulgular doğrultusunda yeni ilköğretim programlarının istenilen amaca ulaşması için, program değerlendirmesini programı hazırlayanlardan bağımsız kişi veya kuruluşların yapması gerekir. Programın değerlendirmesi yapılırken öğretmen, öğrenci, veli, okul yönetimi, diğer ilgili kişi ve kuruluşların görüşlerine başvurulmalıdır. Bunlardan, programların uygulanmasında anahtar rol oynayan öğretmenlerin önemli yer tutan görüşleri ışığında, programın uygulamadaki aksaklıkları ve eksiklikleri tespit edilir. Bu eksiklik ve aksaklıklar giderilerek programın uygulamadaki etkililiği artırılabilir.

1.3. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı, 2006-2007 öğretim yılında ülkemizde uygulanan Yeni İlköğretim Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı’nı öğretmen görüşleri ışığında değerlendirmektir.

1.4. Araştırmanın Önemi

Gerek örgün, gerekse yaygın eğitim kurumlarındaki eğitimin niteliğinin artırılması, büyük ölçüde uygulanan programlara bağlıdır. Birey, toplum ve bilim alanındaki gereksinim ve değişimler dikkate alınarak, programlarda meydana gelen aksaklık ve eksikliklerin giderilmesi; kısaca, sürekli yapılan program geliştirme çalışmaları, eğitimin niteliğinin olumlu yönde geliştirilmesine hizmet etmektedir (Erden, 1998, 3).

Sürekli yapılan program geliştirme çalışmalarına program değerlendirme çalışmalarının büyük katkısı vardır. Dolayısı ile programın uygulanması sonucu ortaya çıkan aksaklıkların ve eksikliklerin neler olduğunu ve bunların programın hangi ögesinden kaynaklandığını belirlemek ve gerekli düzeltmeleri yapabilmek için programın değerlendirilmesi gerekir (Demirel, 1999).

Bu çalışma ile yeni geliştirilen ve 2006-2007 öğretim yılında ülke genelinde uygulanan İlköğretim Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programı'nı öğretmen görüşleri ışığında değerlendirerek, programın uygulamadaki aksaklık ve eksikliklerinin belirlenmesi ve bu sayede programın uygulamadaki etkinliğinin artırılması sağlanmaya çalışılmıştır. Araştırmanın sonucunun yeni Fen ve Teknoloji Öğretim Programlarının geliştirilmesine ışık tutacağı ve ayrıca öğretmenlere yönelik gerekli hizmet içi eğitim plânlaması için kullanılabileceği düşünülmektedir.

1.5. Araştırmanın Varsayımları

- Araştırmaya katılan Fen ve Teknoloji öğretmenleri veri toplama araçlarına, objektif hiçbir etki altında kalmadan ve içtenlikle yanıtlamıştır.

1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma, 30.06.2005 karar tarihli 189 sayısı ile kabul edilmiş ve 2006-2007 yılında ülke genelinde uygulamaya konulan İlköğretim Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı ile sınırlıdır.

Araştırma, 2006-2007 öğretim yılında Gümüşhane ili merkezinde ve ilçelerinde bulunan ilköğretim okullarında görevli ve 6. sınıflarda derse giren Fen ve Teknoloji öğretmenleri ile sınırlıdır.

1.7. Konu ile İlgili Yapılan Çalışmalar

Bu bölümde yeni geliştirilen ilköğretim programları ile ilgili ülkemizde yapılan çalışmalar ve yurt dışında konu ile ilgili araştırmayı destekleyen çalışmalar, literatür taraması ile belirlenmiş ve araştırmalar kısaca özetlenmiştir.

1.7.1. Konu ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar

Şahin (2005), “Yeni İlköğretim Birinci Kademe Fen ve Teknoloji Programının Stake’in Uygunluk Modeli İle Değerlendirilmesi” adlı çalışmasında Yeni İlköğretim I. Kademe Fen ve Teknoloji Programı’nın kuramsal çerçevesinin ve pilot okullardaki öğretmenlerce uygulanabilme düzeyinin “yapılandırmacı” eğitim kuramı ile ne kadar örtüştüğünü belirlemeye çalışmıştır. Bu amaçla Stake’nin Uygunluk/Uyumluluk modeline uygun bir program değerlendirme modeli tercih edilmiştir. Çalışmada ilk olarak ilköğretim okullarında pilot uygulamaya konan Yeni Fen ve Teknoloji Programı, amaç, içerik, öğrenme öğretme süreci, öğretmen rolleri ve ölçme değerlendirme boyutlarıyla incelenmiş ve programın kuramsal özellikleri, beklentileri, önerileri ve ilkeleri listelenmiştir. Araştırmada Yeni Fen ve Teknoloji Programı’nın kuramsal yapısının ve okullarda uygulanabilirlik derecesinin yapılandırmacı eğitim anlayışının standartlarıyla uyumlu olduğu yönünde olduğunu yani, yeni program kuramsal yapısıyla da uygulanabilirlik derecesiyle de yapılandırmacı ve olumlu olduğu sonucuna varılmıştır.

Bulut (2006), “Yeni ilköğretim Birinci Kademe Programlarının Uygulamadaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi” adlı çalışmasını 2004-2005 Eğitim-Öğretim Yılı’nda yeni programların pilot uygulamalarının yapıldığı illerde gerçekleştirmiştir. Araştırmada betimsel tarama (survey) modeli kullanılmıştır. Veri toplama araçlarının geçerlilik ve güvenirlik hesapları yapıldıktan sonra öğretim programlarının pilot uygulamalarının yapıldığı illerde görev yapan toplam 982 sınıf öğretmenine uygulanmıştır. Araştırmada 4. ve 5. sınıf Yeni Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı ile ilgili ortaya çıkan sonuçlar:

(1) Programda öngörülen etkinlikler 21-30 arası öğrenci grubu olan sınıflarda istenilen düzeyde gerçekleştirilirken; kalabalık sınıflarda istenilen düzeyde gerçekleştirilemediği tespit edilmiştir. (2) Yeni programlardaki kazanımların, programın genel amaçlarıyla tutarlı ve öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine uygun olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca kazanımların öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psikomotor gelişim düzeylerine ve hazır bulunuşluk düzeylerine uygun olduğu sonucuna varılmıştır. (3) Programda öngörülen kazanımların mevcut koşullarda gerçekleştirilebilir nitelikte olduğu, öğrenmede fırsat eşitliği sağladığı ve kazanımlardaki ifadelerin yeterince açık, anlaşılır ve tutarlı olduğu sonucuna varılmıştır. (5) Programın, öğrencileri fen ve teknoloji okuryazarı olarak yetiştirmede etkili olduğu sonucuna varılmıştır. (5) Öğretim programında öngörülen değerlendirme tekniklerini uygulamada kazanımları ölçmede istenilen düzeyde etkili olmadığı görülmüştür. (6) Çoklu değerlendirme tekniklerinin istenilen düzeylerde uygulanamadığı belirlenmiştir.

Özdemir (2006), “İlköğretim Okulları 4. ve 5. Sınıf Fen Bilgisi Öğretim Programlarında Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerilerine İlişkin Öğretmen Görüşleri” adlı çalışmasında ilköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin görüşlerinden yararlanarak programın uygulanmasında karşılaşılan sorunları ve çözüm önerilerini tespit etmeye çalışmıştır. Araştırma 2005-2006 Öğretim yılında Konya ili merkezinde tesadüfi yolla seçilen 30 ilköğretim okullarında yürütülmüştür. Öğretmenlerin görüşlerinin belirlenmesi için anket uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular frekans tabloları şeklinde sunulmuş, değişik görüşlerdeki alt gruplar arasında Ki-Kare testi kullanılmıştır. Araştırmada ortaya çıkan sonuçlar: (1) Sınıf öğretmenleri, Fen ve Teknoloji Öğretim Programı’ndaki hedeflerin açık ve anlaşılır bir şekilde belirtildiğini belirtmişlerdir. (2) Sınıf öğretmenlerinin büyük çoğunluğu; programdaki konuların hedef davranışları gerçekleştirebilecek şekilde olduğunu, konuları öğrenci düzeylerine uygun bulduklarını kabul etmişlerdir. Konular arasında bütünlük olduğunu, somuttan soyuta, basitten karmaşığa yönelik sıralandığını belirten öğretmenler, kazanımların öğrencileri düşünmeye sevk ettiğini sonucuna varılmıştır. (3) Programın günlük hayattan örnekler verilerek işlenmeye uygun olduğu, öğrencilerin öğrenmeye kısmen aktif olarak katılmalarını sağladığı ve öğrencileri kısmen yaratıcı kıldığını belirlenmiştir. (4) Sınıf öğretmenleri, Fen ve Teknoloji Öğretim Programı’nı öğretim yılı içinde işlemeye uygun bulmuşlardır. (5) Sınıf öğretmenleri, Fen ve Teknoloji Öğretim Programı hakkında kendilerine verilen bilginin yeterli olmadığını ve bu alanda hizmet içi eğitime gereksinim duyduklarını ifade

etmişlerdir. (6) Öğretmenler, programda bilişsel düzeydeki davranışları ölçmek için gerekli ölçme ve değerlendirme tekniklerine yer verildiği halde duyuşsal ve psikomotor davranışları ölçmek için gerekli ölçme ve değerlendirme tekniklerine yer verilmediğini ifade etmişlerdir.

Bağdatlı (2005), “Değişen İlköğretim Programlarındaki 4. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersinin Taslak Öğretim Programının, Öğrenci Başarısına Etkisi ve Sınıf Öğretmenlerinin Programa İlişkin Görüşlerinin Değerlendirilmesi” adlı çalışmasında öğretim programının öğrenci başarısına etkisini ve sınıf öğretmenlerinin programa ilişkin görüşlerini belirlemeye çalışmıştır. Çalışmasını öğretim programının pilot uygulamasının yapıldığı Hatay ilinin merkezindeki 15 ilköğretim okulu ile Antakya ilçesindeki ilköğretim okullarında gerçekleştirmiştir. Araştırmanın örneklemini ise Antakya ilçesinde pilot okul uygulaması içerisinde olan İnönü İlköğretim Okulu’ndaki 4. sınıfta okuyan toplam 71 öğrenci ile Antakya ilçesinde bulunan Cemalettin Tınaztepe İlköğretim Okulu’ndaki 4. sınıfta okuyan toplam 68 öğrenci oluşturmuştur. Uygulamaya başlamadan önce her iki öğretim programının benzer üniteleri tespit edilmiş ve belirlenen ünitelerin benzer kazanımları doğrultusunda bir başarı testi hazırlanmıştır. Okullardaki öğrenciler deney ve kontrol grupları şeklinde organize edilmiş, ünitelerin işlenişinden önce hazırlanmış olan başarı ön testi uygulanmıştır. Aynı sorulardan oluşan başarı son testi üniteler bitiminde de öğrencilere uygulanarak değişen ilköğretim programlarındaki 4. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi taslak öğretim programının öğrenci başarısına etkisi değerlendirilmeye çalışılmıştır. Araştırmada Fen ve Teknoloji Öğretim Programı’nın pilot uygulamasının yapıldığı ilköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin programa ilişkin görüşlerini belirlemek için Eğitim Araştırma ve Geliştirme Daire Başkanlığı’nın geliştirdiği anketler kullanılmıştır. Araştırma sonucunda Fen ve Teknoloji Öğretim Programı ile ilgili öğretmenlerin olumlu görüşleri: (1) Öğretim programındaki etkinlikler, öğrencilerin becerileri ve yaratıcılığını geliştirmektedir. (2) Yaptıkları araştırmalar sayesinde öğrenciler çevre ile daha fazla etkileşim içine girmektedir. Böylece anlamlı öğrenmeler gerçekleşmektedir. (3) Çevre ve insan yaşamına yönelik konulara daha fazla yer verilmesi, öğrencilerin bu konularda daha duyarlı olmalarını sağlamaktadır. (4) Fen ve Teknoloji Öğretim Programı kapsamında bulunan ünite konuları hafifletilmiş, süre esnek tutulmuş ve öğrenci seviyesine uygun hale dönüştürülmüştür. (5) Öğrencilerin ilgi alanlarındaki çalışmaları kalıcı öğrenmeler sağlamaktadır. Aynı zamanda öğrencilerin dikkat süreleri uzamaktadır. (6) Deney, gözlem, araştırma ve problem çözme karar verme gibi yöntem ve

tekniklerin kullanımı ile öğrenciler bilgiye ulaşma yollarını öğrenmektedirler. Araştırma sonucunda Fen ve Teknoloji Öğretim Programı ile ilgili elde edilen öğretmenlerin olumsuz görüşleri: (1) Ölçme ve değerlendirme tekniklerinin çeşidinin çok olmasından dolayı öğretmen, hangisini ne zaman uygulayacağı konusunda karmaşa yaşamaktadır. (2) Deney, gözlem ve araştırma gerektiren konularda öğretime ayrılan süre yetersizdir. (3) Yapılan grup çalışmalarında kalabalık sınıflarda aşırı gürültü meydana gelmektedir. Öğretmen, öğrenci ile birebir ve sağlıklı olarak ilgilenememektedir. (4) Kaynak tarama etkinliklerinde özellikle internette yapılan araştırmalarda öğrenciler seviyelerinin oldukça üstünde bilgilerle karşılaşmaktadırlar. Bu da öğrencilerde anlam karmaşasına yol açmaktadır.

Çınar vd. (2006), “İlköğretim Okulu Öğretmen ve Yöneticilerinin Yapılandırmacı Eğitim Yaklaşımı ve Programı Hakkındaki Görüşleri” çalışmasında ilköğretim okullarında görev yapan öğretmen ve yöneticilerin yapılandırmacı eğitim yaklaşımı ve buna dayalı olarak hazırlanan öğretim programları hakkındaki görüşlerini ortaya koymaya çalışmıştır. 2005 yılı Haziran ayında 2005–2006 Eğitim-Öğretim Yılı’nda uygulamaya konulacak olan yapılandırmacı eğitim yaklaşımı ile hazırlanan yeni öğretim programlarını ilköğretim okulu öğretmen ve yöneticilerine tanıtmıştır. Ağrı ilinde bu tanıtım eğitimine katılan 160 öğretmen ve 35 yönetici olmak üzere toplam 195 kişinin görüşüne başvurarak çalışmasını yürütmüştür. Araştırmaya katılanlar, yeni öğretim programı ile ilgili olarak; eğitim etkinliklerinin açık olarak ifade edildiği, derslerin birbirleriyle ilişkilendirildiği, öğretmenin rolünün açıkça belirtildiği görüşlerine; öğretim faaliyetlerinin yeterince plânlandığı, programdaki farklı bölümlerin birbirleriyle tutarlı olduğu, öğrenme alanlarının belirgin olduğu, ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin açıkça belirtildiği, programın yapılandırmacı yaklaşım ilkelerine uygun olarak hazırlandığı görüşlerine katılmaktadırlar. Bununla birlikte yeni programın öğretmene daha fazla yük getireceği, ayrıca yeni programın başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için gerekli altyapı ve olanakların yetersiz olduğunu düşünülmektedir. Okullardaki altyapı ve olanakların yetersiz olması, uygulamada başarının önündeki en büyük engel olarak görülmüştür. Eğitim etkinliklerinde kullanılacak materyalin sağlanamayacağı endişesi, sınıfların fiziki yapısının uygun olmaması, öğrencilerin oturma düzeni için masa ve sıraların uygun olmaması, sınıf mevcutlarının fazlalığı, okulların donanım yetersizliği dikkat çekilen diğer konulardır. Araştırmaya katılanlar, yapılandırmacı eğitim yaklaşımıyla ilgili olarak, bu yaklaşımın, öğrenci merkezli olduğu, öğrenciyi düşünmeye ve araştırmaya yönelttiği, öğrenciyi ezbercilikten kurtaracağı, eğitim etkinliklerini eğlenceli hale getireceği, öğrencilerin sosyal gelişimlerini

hızlandıracağı görüşlerine tamamen katılmışlardır. Araştırmaya katılanlar, yapılandırmacı eğitim yaklaşımının başarıya ulaşmasında okul yönetiminin desteğinin ve okul, aile ve öğretmen arasında sağlıklı bir iletişimin gerekli olduğu düşüncesine tamamen katılmışlardır.

Ateş ve Akdağ (2006), “Fen ve Teknoloji Dersinde Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Problemler ve Bu Problemlerin Nedenleri” adlı çalışmalarında 4. ve 5. sınıf öğretmenlerinin yeni geliştirilen Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı’nı uygularken karşılaştıkları problemleri ve bu problemlerin nedenlerini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Çalışma iki aşamadan oluşmaktadır: Birinci aşamada öğretmenlere “Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programını Değerlendirme Anketi” uygulanmıştır. Çalışmanın ikinci aşamasında, ilk aşamada belirlenen problemlerin nedenleri ve öğretmenlerin bu problemlere ne tür çözüm önerileri getirdikleri görüşme yoluyla ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Araştırmanın sonucunda, öğretmenler programda yer alan kazanımların açık ve anlaşılır ifade edildiğini, öğrenci seviyesine uygun olduğunu ifade etmişler; kazanım sayısının azaltılmasını ve diğer ünitelerle ilişkilendirilmesini olumlu bulduklarını belirtmişlerdir. Ancak; zaman yetersizliği, sınıfların kalabalık oluşu, materyal ve ders kitabının içerik olarak yetersizliği, kaynaklara ulaşamama, okulun bulunduğu çevre koşulları, velilerin ekonomik durumunun düşük seviyede olması ve velilerin yeterince bilinçli olmamaları ile ilgili olarak çeşitli sorunlarla karşılaştıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca, öğretmenler ünitelerin içerik olarak çok yüzeysel kaldığını ve ders kitabında çok az bilgi verildiğini ifade etmişlerdir. Ünitelere ayrılan zamanın az ve sınıfların kalabalık olması nedeniyle, ünitelerin uygulanmasında sorunlar yaşadıklarını belirtmişlerdir. Öğretmenler, programda önerilen öğretme-öğrenme etkinliklerinin sınıf düzeyine uygun, açık ve anlaşılır bulduklarını belirtirken, okulun bulunduğu çevre ve sınıf kalabalıklığı nedeniyle bu etkinliklerin çoğunu uygulayamadıklarını belirtmişlerdir. Sınıfta kullandıkları ölçme ve değerlendirme tekniklerinin geleneksel tekniklerle sınırlı olduğunu ifade etmişlerdir.

Özden ve Tekin (2006), “Türk Fen ve Teknoloji Eğitimiyle İlgili Sorunlar” adlı çalışmalarında Türk Fen ve Teknoloji Eğitimi ile ilgili sorunları öğretmenlerin görüşlerinden yararlanarak ortaya çıkarmaya çalışmışlardır. Çalışmayı Malatya ve Adıyaman illeri merkezindeki çeşitli ilköğretim okullarında görev yapan 184 Fen ve Teknoloji öğretmeni ile gerçekleştirmişlerdir. Çalışmada Türk Fen ve Teknoloji Eğitimindeki sorunlar ile ilgili öğretmenlerin görüşleri alınmaya çalışılmıştır. Araştırmanın sonucunda Fen ve Teknoloji Eğitimindeki en önemli problemler; yeni programların

hazırlığında yeterince sayıda branş öğretmeninin aktif görev almaması, sınıfların öğrenci sayısı bakımından kalabalık olması, öğrencilerin sadece merkezi sınavlar odaklı bir çalışmaya yönelmeleri, hizmet içi eğitim çalışmalarının yetersizliği, okullardaki laboratuvar imkanlarının yetersiz olması veya bulunmaması ve dersle ilgili diğer branş öğretmenleriyle (Matematik gibi) koordinasyon ile zümre çalışmalarının yetersiz olması olarak belirlenmiştir.

Ercan ve Ateş (2006), “Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri” adlı çalışmalarında Yeni Fen ve Teknoloji Öğretim Programı’na ilişkin öğretmen adaylarının görüşlerini belirlenmeye çalışılmışlardır. Çalışma Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü, Fen Bilgisi Öğretmenliği Anabilim Dalı 4. sınıf öğrencileri ile yarı yapılandırılmış görüşmelerle yürütülmüştür. Çalışmanın sonunda on erkek ve on kız olmak üzere toplam yirmi öğretmen adayı ile görüşme yapılmıştır. Görüşme esnasında öğretmen adaylarına yeni öğretim programını gerektiği gibi uygulamak için gerekli bilgi, beceri ve tutuma sahip olup olmadıkları, lisans eğitimi ve öğretimi esnasında alınan derslerin içeriğinin öğretim programının içeriği ile paralelliği, yeni programla daha önceki program arasındaki benzerlik ve farklılıklar hakkında bilgi sahibi olup olmadıkları gibi sorular sorulmuştur. Ayrıca öğretmen adaylarından yeni program hakkındaki genel düşüncelerini ve alternatif ölçme değerlendirme tekniklerine ilişkin görüşlerini belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen veriler içerik ve betimsel analiz yöntemlerine göre analiz edilmiştir. Araştırmanın sonucunda; yeni öğretim programının öğrenci merkezli bir program olması, programın esnek bir yapıda olup kolaylıkla yerelleştirilebilmesi ve ürünü değerlendirirken sürecin de değerlendirilmesine vurgu yapılması gibi noktalarını öğretmen adayları olumlu bulmuşlardır. Diğer taraftan öğretmen adaylarının programın uygulamaya geçirilmesi konusunda bazı olumsuz düşüncelere ve tedirginliklere sahip oldukları görülmüştür. Öğretmen adayları programın amacına ulaşması için öğretmenlere önemli görev düştüğünü belirtmişlerdir. “Öğretmenlik Uygulaması” dersi esnasında edindikleri deneyimlere dayanarak öğretmenlerin yeni programa karşı tutumlarının ve yetersizliklerinin programın başarılı bir şekilde uygulanmasını güçleştirdiğini belirtmişleridir. Ayrıca yeni programın daha verimli uygulanabilmesi için okullarımızın daha donanımlı olması gerektiğini ve devlet kurumlarının ve idarecilerin bu programın uygulanması aşamasındaki desteklerinin çok önemli olduğunu ifade etmişlerdir.

Erdoğan (2005), “Yeni Geliştirilen Beşinci Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Müfredatı; Pilot Uygulama ve Yansımaları” adlı çalışmasında yeni geliştirilen 5. Sınıf Fen Bilgisi Müfredatı’nı, uygulama sürecinde öğrenci ve öğretmen bakış açısıyla analiz etmek ve tüm ülkeye yaygınlaştırılmadan önce müfredatta karşılaşılan problemleri ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Çalışmada Ankara ilinde pilot uygulama yapılan iki ilköğretim okulundaki 5 fen bilgisi öğretmenine ve 56 beşinci sınıf öğrencisine açık uçlu sorulardan oluşan formlar verilmiştir. Öğretmenlere yeni geliştirilen müfredat ile ilgili sorular yöneltilmiş ve yaşadıkları problemler ortaya çıkarılmıştır. Diğer yandan, öğrencilerden geçen sene ile bu seneki fen bilgisi derslerini karşılaştırmaları istenmiştir. Sonuçlar nitel araştırma yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın sonucu; öğrenci ve öğretmen görüşlerinin benzerlik gösterdiği görülmüştür, öğretmenlerin ve öğrencilerin yaptıkları karşılaştırmalarda eski müfredatın daha çok öğretmen merkezli ve sonuç odaklı olduğu, yeni müfredatın ise daha çok öğrenci merkezli olup, yaparak yaşayarak öğrenmenin hakim olduğu ayrıca değerlendirmenin öğrenmenin ayrılmaz bir parçası olduğu belirtilmiştir. Öğretmenler, yeni geliştirilen müfredatın öğrenme süreçleri açısından daha iyi olduğunu, fakat kendilerinin bu müfredatı uygulamada bazı problemler yaşadıklarını belirtmişlerdir.

Gündoğar (2006), “2005- 2006 Yılında Değişen İlköğretim Programının Uygulanma Durumu (Adıyaman İli Örneği)” adlı çalışmasında yeni uygulanan öğretim programlarının uygulanma durumunu ortaya koymaya çalışmıştır. Bunun için geliştirdiği anketler ile Adıyaman ilindeki sınıf öğretmenlerinin görüşlerine başvurmuştur. Araştırmada betimsel tarama(survey) yöntemini kullanmıştır. Geliştirilen anket Adıyaman il merkezi ve merkeze bağlı köy okullarındaki 220 devlet ilköğretim okulunda görev yapan ve random yöntemiyle seçilen 450 sınıf öğretmenine uygulanmıştır. Anket 450 öğretmene gönderilmiş; ancak yetersiz doldurma ve rasgele işaretlemelerinden dolayı 410 anket işleme konulmuştur. Elde edilen veriler SPSS for Windows 10.0 programı ile analiz edilmiştir. Araştırmanın sonucunda öğretmenlerin en çok sorun yaşadıkları konular sırasıyla; etkinliklerin çok olması, materyal gereksiniminin fazla olması ve öğretmen veli işbirliğinin yetersizliği olarak belirlenmiştir. Ayrıca, yeni programın birleştirilmiş sınıflarda nasıl uygulanacağı konusundaki belirsizlik, birleştirilmiş sınıfları okutan öğretmenlerin ciddi sıkıntılar yaşamasına sebep olmuştur. Öğretmenlerin çoğu yeni programla ilgili tanıtıcı seminerlerin yetersiz olduğunu belirtmiştir.

Gerek (2006), “Sınıf Öğretmenlerinin Yeni İlköğretim Programları Hakkında Görüş Değerlendirme ve Yeterlikleri Üzerine Bir Araştırma” adlı çalışmasında yeni ilköğretim

programının öğrenciler üzerinde etkisini, öğretmen gözlemlerine göre ortaya koymaya çalışmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanmıştır. Araştırmasını Konya ili Kulu ilçesinde görev yapan 177 sınıf öğretmeni ile yürütmüştür. Random yöntemi ile örnekleme seçilen 141 sınıf öğretmeninden 113'üne ait bilgiler değerlendirmeye alınmıştır. Araştırmada ortaya çıkan sonuçlar: (1) Yeni ilköğretim programı öğrencilerin derse motivasyonunu artırmaktadır. (2) Öğrenme kolaylığına ve öğrenme kalıcılığına ilişkin programın amacına ulaştığı görülmüştür. (3) Yeni ilköğretim programının öğrencilerin yaşam kalitesini artıracak temel beceriler kazanmasını gerçekleştirebilecek nitelikte bir program olduğu görülmüştür. (4) Yeni ilköğretim programı öğrencilerde istendik davranışlar oluşturmada başarılı bulunmuştur.

Subaşı (2006), “2005-2006 Öğretim Yılından İtibaren Uygulamakta Olan Yapılandırıcı Eğitim Programına Öğretmenlerine Bakışı” adlı çalışmasında sınıf öğretmenlerinin ilköğretim programlarının yeniden yapılanmasında, ilköğretim programlarında yapılan öğretmenlerin görüşlerini belirlemeye çalışmıştır. Araştırma İstanbul ili Bağcılar ilçesinde bulunan 24 ilköğretim okulunda görev yapan 680 sınıf öğretmeni ile yürütülmüştür. Öğretmenlerin yeni ilköğretim programına ilişkin görüşlerini almak için geliştirilen anketlerden 680 tanesi öğretmenlere dağıtılmış 550 anket geri dönmüş, 521 tanesi geçerli bulunarak araştırmada veri olarak kullanılmıştır. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır.

Araştırmanın sonucunda, öğretmenler sınıf mevcutlarının fazla ve ders araç-gereçlerinin yetersiz olmasını programın etkili uygulanmasını etkileyen en önemli sebepler olarak görmüşler. Yeni programla ilgili, erkek öğretmenlerin bayan öğretmenlere göre daha olumlu baktıkları, genç öğretmenlerin yaşlılara göre daha olumlu düşündükleri tespit edilmiş, eğitim ve fen-edebiyat fakültesi mezunlarının programın özünü daha iyi kavradıkları yönünde sonuçlara ulaşılmıştır.

EARGED (2005), “Yeni İlköğretim Programlarının Değerlendirilmesi” adlı çalışmasında programın pilot uygulamalarını değerlendirmeye çalışmıştır. Çalışma 2004-2005 öğretim yılında yeni ilköğretim programın pilot uygulanmasının yapıldığı dokuz ilde bulunan 120 İlköğretim okulunda yürütülmüştür. Bilgi toplama araçları EARGED’te danışman akademisyenler nezaretinde hazırlanmış, Ankara’da 3, İzmir’de 3 okulda pilot uygulaması yapılmış, pilot uygulama sonunda elde edilen bilgiler doğrultusunda geliştirilmiştir. Geliştirme sürecinde her bir bilgi toplama aracındaki maddelerin anlaşılabilirliği, kapsam ve uygulama süreleri test edilerek düzeltmeler yapılmıştır. Geliştirilen

bilgi toplama araçları Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'ndaki ihtisas komisyonlarına ve İlköğretim Genel Müdürlüğü uzmanlarının görüşüne sunulmuş, nihai uygulama öncesi bu kurumların görüşleri de alınarak son şekli verilmiştir. Bilgi toplama araçları EARGED uzmanları nezaretinde 9 pilot ilde 120 İlköğretim okulunun (1-5. sınıf) sınıf öğretmenlerine uygulanmıştır. Toplanan bilgiler illerde SPSS programı ile hazırlanan veri tabanına aktarılmıştır ve raporlaştırılmıştır. Bu il raporları verileri EARGED'te toplanmış, verilerin birleştirilmesi, analizi ve değerlendirilmesi yapılarak rapor hazırlanmıştır. Bu çalışma ile ulaşılan sonuçlar: (1) Öğretmenlerin çoğu programın bölümlerini genellikle açık ve anlaşılır bulmuştur. (2) Öğretmenlerin çoğu programda yer alan “yapılandırıcı eğitim-öğretim yaklaşımı”, “öğrenci merkezli eğitim-öğretim”, “öğretmenin rolü” hakkındaki açıklama ve örnekleri yeterli bulmuştur. Ölçme ve değerlendirme ile ilgili açıklama ve örnekleri yeterli bulanlar yüzdesi, diğerlerinden daha düşük olmuştur. (3) Öğretmenler, üniteler hakkında genellikle olumlu görüş bildirmişlerdir. (4) Öğretmenler, ölçme ve değerlendirmenin karmaşık ve zaman alıcı olduğunu belirtmişlerdir. (5) Öğretmenler, öğretim programının öğretmenler üzerinde olumlu bir etki bıraktığı görüşüne büyük oranda katılmışlardır.

Aktaş (2006), “İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Fen Bilgisi Programındaki Öğrenme-Öğretme Yaşantılarının Öğretim İlkelerine Uygunluğu” adlı çalışmada programın öğrenme-öğretme yaşantılarının, öğretim ilkelerine uygunluğunu öğretmen görüşlerine dayanarak değerlendirmeye çalışmıştır. Araştırmanın örneklemini Malatya il merkezindeki özel ve resmi ilköğretim okullarında görev yapan, 4. ve 5. sınıfların Fen Bilgisi derslerini okutan 152 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma, tarama niteliği taşımaktadır. Bunun için öğretmenlerin görüşleri almak için anket kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda; (1) Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun, Fen Bilgisi konularını somuttan-soyuta, çocuğa görelilik, basitten-karmaşığa ve yakından-uzağa öğretim ilkelerine uygun bulmadıkları, (2) Öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin küme çalışmalarına yer vermediği, (3) Öğretmenlerin, öğrenme stratejilerine yeterince yer vermediği, (4) Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun, Fen Bilgisi dersinde, laboratuvar, gezi- gözlem, gösteri, proje ve problem çözme yöntemlerine yeterince yer vermediği, en çok deney ve soru-cevap yöntemlerini kullandıkları, (5) Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun okullarındaki araç-gereçleri yetersiz buldukları, (6) Bayan öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre daha çok birden fazla kaynaktan hazırlandıkları ve ders işlenişinde pekiştireçlere daha fazla yer verdikleri, (7) Öğretmenlerin kıdemleri arttıkça, izleme testleriyle belirledikleri eksiklikleri daha fazla

giderdikleri, (8) Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun Fen Bilgisi dersi ile ilgili açılan hizmet içi eğitim kurslarına katıldıkları, fakat bu kursların yeterince verimli olmadığını düşündükleri belirlenmiştir.

Yıldırım ve diğ. (2002), “Fen Bilgisi Öğretimi Amaçlarının Gerçekleştirilmesinde Yeni Programın Öğrenme-Öğretme Süreçleri Boyutunda Uygunluğu Konusunda Öğretmen Görüşleri” adlı çalışmalarında Fen Bilgisi öğretim programının öğrenme-öğretme süreçleri boyutunda uygunluğunu programların uygulamasını yapan öğretmenlerin görüşlerinden yararlanarak belirlemeye çalışmıştır. Araştırma 2001-2002 eğitim-öğretim yılında Çorum il merkezinde ve Sungurlu ilçesinde bulunan ilköğretim okullarında görev yapan 100 öğretmenle anket yapılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde istatistikî yöntemlerden yüzde, frekans ve aritmetik ortalama kullanılmış. Araştırmanın sonucunda, öğretmenlerin ilköğretim Fen Bilgisi öğretimi amaçlarının gerçekleştirilmesinde Yeni Fen Bilgisi Öğretim Programı’nı öğretme-öğrenme süreçleri boyutunda uygun buldukları belirlenmiştir.

Ülkemizde öğretim programını değerlendirmek için yapılan çalışmalarda farklı yöntemler kullanılmıştır. Özellikle programı, öğretmen görüşlerinden yararlanarak değerlendirmeyi amaçlayan çalışmaların çoğunda tarama yöntemi (Bulut, 2006; Özdemir, 2006; Bağdatlı, 2005; Çınar vd, 2006; Gündoğar, 2006; Subaşı, 2006; Gerek, 2006), ve bir çalışmada da Stake’nin Uygunluk/Uyumluluk modeline uygun bir program değerlendirme modeli tercih edilmiştir (Şahin, 2005).

Öğretim programını değerlendirmeye yönelik yapılan çalışmalarda öğretmenlerin yeni programdaki kazanımların öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psikomotor gelişim düzeylerine ve hazır bulunuşluk düzeylerine uygun olduğunu, mevcut koşullarda gerçekleştirilebilir nitelikte olduğunu, öğrenmede fırsat eşitliği sağladığını ve kazanımlardaki ifadelerin yeterince açık, anlaşılır ve tutarlı olduğunu düşündükleri (Subaşı, 2006; Özdemir, 2006; Bulut, 2006; Gündoğar, 2006; Ateş ve Akdağ, 2006), programda öngörülen etkinliklerin 21-30 arası öğrenci grubu olan sınıflarda istenilen düzeyde gerçekleştirilirken; kalabalık sınıflarda istenilen düzeyde gerçekleştirilemediği belirttikleri (Bulut, 2006; Gündoğar, 2006; Bağdatlı, 2005; Ateş-Akdağ, 2006, Özden-Tekin, 2006), programdaki ölçme ve değerlendirme tekniklerinin karmaşık ve çok zaman aldığını düşündükleri (Bulut, 2006; Özdemir, 2006; Gündoğar, 2006; Bağdatlı, 2005; Ateş-Akdağ, 2006; Erdoğan, 2005), programı tanıtmak için verilen hizmet içi etkinliklerin yeterli olmadığını düşündükleri (Özdemir, 2006; Gündoğar, 2006; Aktaş, 2006; Erdoğan, 2005; Özden ve Tekin 2006) ve

programı uygulamada okulların fiziki yapısının ve çevre şartlarının yeterli olmadığını düşündükleri (Bulut,2006; Gungoğar, 2006; Bağdatlı, 2005; Çınar vd, 2006; Özden-Tekin, 2006; Subaşı, 2006; Aktaş, 2006; Ateş-Akdağ, 2006; Özdemir, 2006) yapılan çalışmalarda tespit edilen ortak noktalardır.

Literatürde yeni ilköğretim programlarını değerlendirme ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde, bu çalışmaların ilköğretim birinci kademe öğretmenlerinin ve öğrencilerinin görüşlerinden yararlanılarak yapıldığı görülmektedir. Bu çalışma ile yapılan çalışmalardan farklı olarak ilk defa ilköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı değerlendirilecek, değerlendirmeler 6.Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi öğretmenlerinin görüşleri ışında yapılacaktır.

1.7.2. Konu ile İlgili Dünyada Yapılan Çalışmalar

Jacop ve Frid (1997), “Değişen Müfredatla İlgili Öğretmen ve Öğretmen Adaylarının Görüşleri” adlı çalışmalarında öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının müfredat programındaki değişikliklerin farkında olup olmadıklarını ve bunun eğitim-öğretime etkisini araştırmışlardır. Bunun için ortaokulda görev yapan 53 öğretmen ve 54 öğretmen adayına anket uygulanmıştır. Öğretmenlere ve öğretmen adaylarına öncelikle önceki eğitimleri ve hizmet içi ile aldıkları eğitimin değişen müfredatı uygulamadaki ilişkisini sorgulayan sorular sorulmuştur. Ayrıca, 14 öğretmen ve 12 öğretmen adayı ile yarı yapılandırılmış mülakat yapılmıştır. Sonuçta, öğretmenlerin öğretim programındaki değişikliklerle ilgili bilgilerinin öğretmen adaylarının bilgilerinden daha çok olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte öğretmenlerin almış oldukları önceki eğitimlerinin ve hizmet içi eğitimlerinin yeni öğretim programını etkili uygulamada yetersiz kaldığı tespit edilmiştir.

Chen (2006), “Öğretmenlerin Ulusal Fizik Eğitiminin Standartları Hakkındaki Bilgisi” adlı çalışmasında öğretmenlerin ulusal fizik eğitiminin standartlarını anlamada ve yorumlamada, ulusal fizik eğitiminin standartları hakkındaki var olan bilgilerini hangi faktörlerin etkilediğini araştırmaya çalışmıştır. Araştırmaya 25 ortaokul ve lise fizik öğretmeni gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmanın verileri öğretmenler ile yapılandırılmamış mülakat yapılarak ve öğretmenlerin sınıflarında 78 saat ders gözlemi yapılarak toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda kişisel sorumlulukların, ulusal fizik eğitiminin standartlarını öğrenmede anahtar rol oynadığı ve öğretmenlerin profesyonel

öğretim programları geliştirme çalışmalarına aktif olarak katılmalarının onların programın standartları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmasını sağladığı tespit edilmiştir.

Linda ve Cronin (1989), “Fen Bilgisi Öğretmenlerinin İnanışları ve Bunun Öğretim Programlarının Uygulanmasına Etkileri” adlı çalışmalarında öğretmenlerin inanış yapılarının programın uygulanmasına etkilerini araştırmışlar. İki aşamada gerçekleştirilen araştırmada öncelikle iki öğretmene 20 saatlik paket bir öğretim programı verilmiş ve program öğretmenler tarafından uygulanmıştır. Bu uygulama araştırmacılar tarafından gözlemlenmiştir. Yapılan gözlemler ve mülakatlar sonucu her iki öğretmenin inanış yapısı hazırlanmıştır. Her iki uygulamada öğretmenlerin öğretim programını uygulamasını etkileyen dört önemli konu ortaya çıkmıştır. Bunlar; öğrenciler nasıl öğrenir, öğretmenin sınıftaki rolü, öğrencilerin kendi yaş grubu içindeki yetenek seviyeleri ve konunun içeriğinin önemine inanma olarak belirlenmiştir. Öğretmenlerin sınıf içerisinde öğretmenin rolü ve öğretim programlarındaki konuların önemi hakkındaki görüşlerinin farklı olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak öğretmenlerin öğretim programının altında yatan psikoloji ve felsefe ile inanç yapılarının uymamasının programın etkili uygulanmasını etkilediği görülmüştür.

Sade ve Coll (2003), “Teknoloji ve Teknoloji Eğitimi: Solomon Adası’ndaki İlköğretim Öğretmenlerinin ve Program Geliştiricilerin Görüşleri” adlı çalışmalarında ilköğretim öğretmenlerinin ve program geliştirme uzmanlarının teknoloji ve teknoloji eğitimi ile ilgili görüşlerini belirlemek amacıyla bir çalışma yapmışlardır. Araştırmada katılımcıların görüşleri yarı yapılandırılmış mülakat ile alınmıştır. Araştırmanın sonucunda ilköğretim öğretmenlerinin teknoloji ve teknoloji eğitimi ile ilgili bilgilerinin yetersiz olduğunu tespit etmişler ve teknoloji eğitimi etkili bir şekilde uygulayabilmeleri için öğretmenlerin kapsamlı bir hizmet içi eğitimi almaları gerektiği sonucuna ulaşmışlardır.

Dünyada program değerlendirme ile ilgi yapılan çalışmalarda, öğretmenlerin görüşlerine başvurulduğu görülmektedir. Yapılan çalışmalarda öğretmenlerin profesyonel öğretim programları geliştirme çalışmalarına aktif olarak katılmalarının onların programın standartları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmasını sağladığı (Chen 2006), öğretmenlerin almış oldukları önceki eğitimlerinin ve hizmet içi eğitimlerinin öğretim programını etkili uygulamada yetersiz kaldığı (Jacop ve Frid, 1997), öğretmenlerin öğretim programının altında yatan psikoloji ve felsefe ile inanç yapılarının uymamasının programın etkili uygulanmasını etkilediği (Linda ve Cronin 1989) tespit edilmiştir.

2. YAPILAN ÇALIŞMALAR

Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını öğretmen görüşlerine dayanarak değerlendirebilmek amacıyla yapılan araştırmanın bu bölümünde, yapılan çalışmalar hakkında bilgiler verilmektedir.

Yapılan çalışmaların kapsamında; araştırmanın tasarlanması, araştırmanın yöntemi, araştırmanın evreni, araştırmanın örnekleme, veri toplama araçlarının geliştirilmesi ve toplanan verilerin analizinde takip edilecek işlem basamakları hakkında bilgiler yer almaktadır.

2.1. Araştırmanın Tasarlanması

İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programını öğretmen görüşleri ışığında değerlendirmeye karar verdikten sonra geniş literatür taraması yapılarak bu alanda yapılan çalışmalar belirlendi. Belirlenen çalışmaların yöntemi, bulguları ve sonucu incelendi. Ayrıca her bir araştırmada öğretim programları hakkında öğretmen görüşlerini almak için kullanılan veri toplama araçları incelendi. Daha sonra öğretmenlerin program hakkında görüşlerini almak için öğretmenlere anket uygulamaya ve bu anketten alınan verileri desteklemek için öğretmenlerle mülakat yapmaya karar verildi.

2.2. Araştırmanın Yöntemi

Araştırma, İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı'nı öğretmen görüşleri ışığında değerlendirmeye yönelik olduğu için tarama (Survey) niteliği taşımaktadır. Tarama modeli geçmişte veya halen var olan bir durumu olduğu gibi yansıtmayı amaçlayan araştırma yaklaşımıdır (Karasar, 2000).

Araştırma ile İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programı öğretmen görüşleri ışığında değerlendirilmeye çalışılmıştır. Bu amaçla araştırmayla ilgili veriler, ilköğretim okullarında görev yapan Fen ve Teknoloji öğretmenlerinin program hakkındaki görüşleri alınarak toplanmıştır.

2.3. Araştırmanın Evreni

Araştırmanın evrenini, Gümüşhane ili merkezinde ve ilçelerinde bulunan ilköğretim okullarında görev yapan Fen ve Teknoloji öğretmenleri oluşturmaktadır.

2.4. Araştırmanın Örneklemi

2006-2007 öğretim yılında Gümüşhane ili merkezinde ve ilçelerinde bulunan ilköğretim okullarında görev yapan 52 Fen ve Teknoloji öğretmeni araştırmanın örneklem grubu olarak alınmış; ancak bunlardan veri toplama araçlarını tam olarak doldurup veren 46 Fen ve Teknoloji öğretmeni araştırmanın örneklem grubunu oluşturmuştur.

2.5. Veri Toplama Araçlarının Geliştirilmesi

Araştırmada; öğretmenlerin 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı hakkında görüşlerini alabilmek için anket ve mülakat kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan anketler, M.E.B. Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı tarafından yeni öğretim programlarını değerlendirmek için hazırlanan anketler arasından seçilmiştir. Anketlerin, Ankara ve İzmir’de bulunan üçer ilköğretim okulunda pilot uygulaması yapılmış ve pilot uygulama sonunda elde edilen bilgiler doğrultusunda geliştirilmiştir. Geliştirme sürecinde anketteki her bir maddelerin anlaşılabilirliği, kapsam ve uygulama süreleri test edilerek düzeltmeler yapılmış daha sonra anketler Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı’ndaki ihtisas komisyonlarına ve İlköğretim Genel Müdürlüğü uzmanlarının görüşüne sunulmuş, nihai uygulama öncesi bu kurumların görüşleri de alınarak son şekli verilmiştir (M.E.B, 2004).

Anketlerde öğretmenlerin demografik özelliklerini saptamaya yönelik 4 soru, 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programı’nın anlaşılabilirliğini saptamaya yönelik 8 soru, programın öğretim boyutunu değerlendirmeye yönelik 16 soru, üniteleri değerlendirmeye yönelik 17 soru ve programın ölçme-değerlendirme boyutunu değerlendirmeye yönelik 10 soru sorulmuştur. Anketler Ek 1’ de sunulmuştur.

Ayrıca, öğretim programının uygulanmasında karşılaşılan problemleri, programın olumlu ve olumsuz yönlerini, programı uygulamada okulların fizikî yapısının ve çevre

şartlarının yeterliliğini belirlemek için Fen ve Teknoloji öğretmenlerinin görüşleri alınarak yarı yapılandırılmış mülâkat soruları geliştirilmiştir. Mülâkat soruları Ek 2’de sunulmuştur.

2.6. Verilerin Analizi ve Yorumlanması

Veri toplama araçları geliştirildikten sonra gerekli yasal izin alınarak 2006– 2007 Eğitim-Öğretim Yılı’nın II. yarı yılında Gümüşhane merkezinde ve ilçelerinde bulunan ilköğretim okullarında görev yapan 46 Fen ve Teknoloji öğretmene uygulanmıştır.

Veri toplama araçları çoğaltılarak araştırmacı tarafından ilde görev yapan 46 Fen ve Teknoloji öğretmenleri ile birebir görüşme yapılarak dağıtılmıştır. Böylece öğretmenlerin araştırmanın önemi hakkında bilgilendirilmesi sağlanmış ve öğretmenlerin anketlerle ilgili soruları cevaplandırılmıştır. Öğretmenlere veri toplama araçlarını doldurmaları için bir hafta süre verilmiştir. Bir haftanın sonunda veri toplama araçları yine araştırmacı tarafından toplanmıştır. Ayrıca 21 öğretmenle yarı yapılandırılmış mülâkat gerçekleştirilmiştir.

Veriler, anketlerden elde edilen ve mülâkat sonucu elde edilen veriler olmak üzere iki aşamada analiz edilmiştir. Birinci aşamada anketler dikkatlice incelenerek öğretmenlerin anketteki her bir madde ile ilgili görüşlerini yansıtan frekans ve yüzde değerleri tablolastırılarak sunulmuştur. Tablodaki her bir madde ile ilgili öğretmenlerin görüşlerini yansıtan yüzdelerle bakılarak öğretmenlerin görüşleri karşılaştırılarak yorumlanmıştır.

Mülâkat verilerinin analizinde 21 öğretmenin, mülâkattaki her bir soru için fikir birliğine vardığı ve varmadığı noktalar tespit edilmiştir. Mülâkatta öğretmenlerin dile getirdiği ortak ifadeler kodlanarak frekans ve yüzde değerleri hesaplanmış ve nitel veriler ile birlikte sunulmuştur.

3. BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde örnekleme oluşturan öğretmenlerin demografik özelliklerine ilişkin bulgular ve İlköğretim Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programına ilişkin öğretmen görüşleri ile ilgili bulgular tablolastırılarak yorumlanmıştır.

3.1. Araştırmada Kullanılan Anketlerden Elde Edilen Bulgular

Anketlerdeki her bir madde ile ilgili öğretmen görüşlerini yansıtan frekans ve yüzde değerleri tablolastırılarak sunulmuştur. Bu tablolardaki her bir madde ile ilgili öğretmenlerin görüşünü yansıtan yüzde değerlerine bakılıp öğretmenlerin görüşleri karşılaştırılarak yorumlanmıştır.

3.1.1. Öğretmenlerin Demografik Özellikleri ile İlgili Bulgular

Tablo 1. Öğretmenlerin cinsiyetlerine göre frekans ve yüzde dağılımı

Cinsiyet	f	%
Bay	25	54.3
Bayan	21	45.7

Tabloda 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin % 54.3'ünün bay, % 45.7'sinin ise bayan olduğu görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunluğunu erkek öğretmenlerin oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 2. Öğretmenlerin hizmet sürelerine göre frekans ve yüzde dağılımı

Hizmet Süresi	f	%
0-5 yıl arası	17	37
6-10 yıl arası	15	32.6
11-15 yıl arası	12	26.1
16-20 yıl arası	2	4.3

Tablo 2 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin % 37'sinin 0-5 yıl arası, % 32.6'sının 6-10 yıl arası, % 26.1'inin 11-15 yıl arası ve % 4.3'ünün ise 16-20 yıl arası görev yaptıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunluğunu 0-5 yıl arası çalışmış öğretmenlerin oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 3. Öğretmenlerin mezun oldukları alana göre frekans yüzde dağılımı

Mezun olunan alan	f	%
Fen ve Teknoloji	29	63
Fizik	5	10.9
Kimya	8	17.4
Biyoloji	4	8.7

Tablo 3 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin % 63'ünün Fen ve Teknoloji Öğretmenliği, % 10.9'unun Fizik Öğretmenliği, % 17.4'ünün Kimya Öğretmenliği ve % 8.7'sinin ise Biyoloji Öğretmenliği alanından mezun olduğu görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunluğunu Fen ve Teknoloji öğretmenlerinin oluşturduğu söylenebilir.

3.1.2. Programının Genel Yapısı ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Tablo 4. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve Teknoloji öğretim programının anlaşılabilirliğine ilişkin düşünceleri

1. Fen ve Teknoloji Öğretim Programının Anlaşılabilirliği	Evet		Kısmen		Hayır	
	f	%	f	%	f	%
1.a. Öğretim programının giriş bölümü açıkça anlaşılıyor mu?	37	80.4	9	19.6		
1.b. Öğretim programının kazanımlar bölümü açıkça anlaşılıyor mu?	36	78.3	10	21.7		
1.c. Öğretim programının temalar ve öğrenme alanları bölümleri açıkça anlaşılıyor mu?	28	60.9	18	39.1		
1.ç. Öğretim programının etkinlik örnekleri bölümü açıkça anlaşılıyor mu?	32	69.6	10	21.7	4	8.7
1.d. Öğretim programının ölçme ve değerlendirme bölümü açıkça anlaşılıyor mu?	8	17.4	13	28.3	25	54.3
1.e. Öğretim programının açıklamalar bölümü açıkça anlaşılıyor mu?	31	67.4	10	21.7	5	10.9

Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin % 80.4'ünün öğretim programının giriş bölümünü açık ve anlaşılır bulduğu, % 19.6'sının ise kısmen açık ve anlaşılır bulduğu görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin, programın giriş bölümünü açık ve anlaşılır buldukları söylenebilir.

Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin % 78.3'ünün öğretim programının kazanımlarını açık ve anlaşılır bulduğu, % 21.7'sinin ise kısmen açık ve anlaşılır bulduğu görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretim programındaki kazanımların öğretmenler tarafından açık ve anlaşılır bulunduğu söylenebilir.

Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin % 60.9'unun programın temalar ve öğrenme alanları bölümünü açık ve anlaşılır bulduğu ve % 39.1'inin ise kısmen açık ve anlaşılır bulduğu görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yarıdan fazlasının öğretim programındaki temalar ve öğrenme alanları bölümünü açık ve anlaşılır buldukları söylenebilir.

Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin % 69.9'unun programdaki etkinlik örnekleri bölümünü açık ve anlaşılır bulduğu, % 21.7'sinin kısmen açık ve anlaşılır bulduğu, % 8.7'sinin ise açık ve anlaşılır bulmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin çoğunun, programdaki etkinlik örnekleri bölümünü açık ve anlaşılır buldukları söylenebilir.

Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin % 17.4'ünün programdaki ölçme ve değerlendirme bölümünü açık ve anlaşılır bulduğu, % 28.3'ünün kısmen anlaşılır bulduğu, % 54.3'ünün ise açık ve anlaşılır bulmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin çoğunluğunun öğretim programındaki ölçme ve değerlendirme bölümünü açık ve anlaşılır bulmadıkları söylenebilir.

Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin % 67.4'ünün öğretim programındaki açıklamalar bölümünü açık ve anlaşılır bulduğu, % 21.7'sinin kısmen açık ve anlaşılır bulduğu ve % 10.9'unun ise açık ve anlaşılır bulmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının öğretim programındaki açıklamalar bölümünü açık ve anlaşılır buldukları söylenebilir.

Tablo 5. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve Teknoloji öğretim programındaki açıklamaların yeterliliğine ilişkin düşünceleri

Açıklamalar yeterli mi?	Evet		Kısmen		Hayır	
	f	%	f	%	f	%
7.1 Yapılandırıcı eğitim-öğretim yaklaşımını anlamada Fen ve Teknoloji öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır.	26	56.5	14	30.4	6	13
7.2 Öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili olarak Fen ve Teknoloji öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır.	24	52.2	17	36.9	5	10.9
7.4 Öğretmenin rolü hakkında Fen ve Teknoloji öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır	33	71.7	12	26.1	1	2.2

Tablo 5 incelendiğinde öğretmenlerin % 56.5'inin yapılandırıcı eğitim-öğretim yaklaşımını anlamada Fen ve Teknoloji Öğretim Programının yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği, % 30.4'ünün kısmen yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği ve % 13'ünün ise yeterli açıklamalar sağlamadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yapılandırıcı eğitim-öğretim yaklaşımını anlamada Fen ve Teknoloji Öğretim Programının yeterli açıklamalar sağladığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 5 incelendiğinde öğretmenlerin % 52.2'sinin öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili olarak Fen ve Teknoloji Öğretim Programının yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği, % 36.9'unun kısmen yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği ve % 10.9'unun ise yeterli açıklamalar sağlamadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin çoğunun öğretim programındaki öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili olarak programın yeterli açıklamalar sağladığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 5 incelendiğinde öğretmenlerin % 71.7'sinin öğretmenin rolü hakkında Fen ve Teknoloji Öğretim Programının yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği, % 26.1'inin kısmen yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği ve % 2.2'sinin ise yeterli açıklamalar sağlamadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yeni öğretim programında öğretmenin rolü hakkında yeterli açıklamaların olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 6. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve Teknoloji öğretim programındaki örneklerin yeterliliğine ilişkin düşünceleri

Örnekler Yeterli mi?	Evet		Kısmen		Hayır	
	f	%	f	%	f	%
8.1 Öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili olarak öğretim programında yeterli örnekler bulunmaktadır	29	63	15	32.7	2	4.3
8.3 Öğretmenin rolü hakkında Fen ve Teknoloji öğretim programında yeterli örnekler bulunmaktadır.	23	50	22	47.8	1	2.2

Tablo 6 incelendiğinde öğretmenlerin % 63'ünün öğretim programının öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili yeterli örnekler sağladığını belirttiği, % 32.7'sinin kısmen sağladığını belirttiği ve % 4.3'ünün ise yeterli örnekler sağlamadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin yeni öğretim programında öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamaları ile ilgili yeterli örneklerin bulunduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 6 incelendiğinde öğretmenlerin % 50'sinin öğretim programının öğretmenin rolü hakkında yeterli örnekler bulunduğunu belirttiği, % 47.8'inin kısmen yeterli örnekler bulundurduğunu belirttiği ve % 2.2'sinin ise yeterli örnekler bulundurmadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yarısının öğretim programında öğretmenin rolü hakkında yeterli örneklerin olduğunu düşündükleri ve diğer yarısının ise kısmen yeterli örneklerin olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 7. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve teknoloji öğretim programındaki ölçme ve değerlendirme ile ilgili açıklama ve örneklerin yeterliliğine ilişkin düşünceleri

Örnekler Yeterli mi?	Evet		Kısmen		Hayır	
	f	%	f	%	F	%
7.3 Ölçme ve değerlendirme konusundaki yeni yaklaşımlarla ilgili olarak Fen ve Teknoloji öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır.	9	19.6	15	32.6	22	47.8
8.2 Ölçme ve değerlendirme konusundaki yeni yaklaşımlarla ilgili olarak Fen ve Teknoloji öğretim programında yeterli örnekler bulunmaktadır.	4	8.7	13	28.3	29	63

Tablo 7 incelendiğinde öğretmenlerin % 19.6'sının öğretim programının ölçme ve değerlendirme konusundaki yeni yaklaşımlarla ilgili yeterli açıklamalar sağladığını belirttiği, % 32.2'sinin kısmen yeterli açıklama sağladığını belirttiği ve % 47.82'nin ise yeterli açıklamalar sağlamadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yeni öğretim programının ölçme ve değerlendirme konusundaki yeni yaklaşımlarla ilgili yeterli açıklamalar sağlamadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 7 incelendiğinde öğretmenlerin % 8.7'sinin Fen ve Teknoloji Öğretim Programında ölçme-değerlendirme konusunda yeni yaklaşımlarla ilgili yeterli örneklerin bulunduğunu belirttiği, % 28.3'ünün kısmen yeterli örneklerin bulunduğunu belirttiği ve % 63'ünün ise yeterli örnekler bulunmadığını belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin Fen ve Teknoloji Öğretim Programında ölçme ve değerlendirme konusunda yeni yaklaşımlarla ilgili yeterli örneklerin olmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 8. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve teknoloji öğretim programının planlamalar için yeterliliği, tutarlılığı ve dengesine ilişkin düşünceleri

	Evet		Kısmen		Hayır	
	f	%	F	%	f	%
2. Öğretim programının farklı bölümleri birbirleriyle genel olarak tutarlıdır.	34	73.9	12	26.1		
3. Erkeklerin ilgi alanları, etkinliklerde ve açıklama metinlerinde kızların ilgi alanlarından daha fazla yer almıştır.	2	4.4	14	30.4	30	65.2
4. Öğretim programını temel aldığım, yapacağım tüm öğretim faaliyetlerimi yeterli bir biçimde planlayabiliyorum	15	32.6	24	52.2	7	15.2
5. Öğretim programında, diğer derslerin programları ile ilişki kurulmuştur	22	47.8	16	34.8	8	17.4
6. Kızların ilgi alanları, etkinliklerde ve açıklama metinlerinde erkeklerin ilgi alanlarından daha fazla yer almıştır.			13	28.3	33	71.7

Tablo 8 incelendiğinde öğretmenlerin % 73.9'unun öğretim programındaki farklı bölümlerin birbiri ile tutarlı olduğunu belirttiği ve % 26.1'inin ise kısmen tutarlı olduğunu belirttiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin çoğunun öğretim programındaki farklı bölümlerinin birbiri ile genel olarak tutarlı olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 8 incelendiğinde öğretmenlerin % 4.4'ünün “Erkeklerin ilgi alanları, etkinliklerde ve açıklama metinlerinde kızların ilgi alanlarından daha fazla yer almıştır.” görüşüne katıldığı, % 30.4'ünün kısmen katıldığı ve % 65.2'sinin ise bu görüşe katılmadığı görülmektedir. Yine tablo 8 incelendiğinde öğretmenlerin % 28.3'ünün “Kızların ilgi alanları, etkinliklerde ve açıklama metinlerinde erkeklerin ilgi alanlarından daha fazla yer almıştır.” görüşüne katıldığı buna karşın % 71.7'sinin bu görüşe katılmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin çoğunun öğretim programındaki etkinliklerin ve açıklamaların erkek ve kız öğrencilerin ilgi alanlarına eşit olarak hitap ettiğini düşündükleri söylenebilir.

Tablo 8 incelendiğinde öğretmenlerin % 32.6'sının “Öğretim programını temel aldığım, yapacağım tüm öğretim faaliyetlerimi yeterli bir biçimde planlayabiliyorum.” görüşüne katıldığı, % 52.2'sinin kısmen katıldığı ve % 15.2'sinin ise bu görüşe katılmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yapacakları öğretim faaliyetlerini tam olarak planlayamadıkları söylenebilir.

Tablo 8 incelendiğinde öğretmenlerin % 47.8'inin öğretim programının diğer ders programları ile ilişkili olduğunu belirttiği, % 34.8'inin kısmen ilişkili olduğunu belirttiği ve % 17.4'ünün ise programın diğer derslerle ilişkili olmadığını düşündükleri görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yeni öğretim programının diğer derslerle ilişkili olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Öğretim Programının anlaşılabilirliği ile ilgili anketin 8.3. sorusu olan “Fen ve Teknoloji Programındaki “görsel unsurların”, (diyagramların, sembollerin, kısaltmaların) anlaşılabilirliği ve yeterliliğine ilişkin açık uçlu soruya öğretmenlerin bir bölümü yanıt vermiştir. Bu soruya verilen yanıtların çoğunda, öğretim programındaki “görsel unsurların” anlaşılır ve yeterli olduğu belirtilmiştir.

3.1.3. Programın Öğretim Boyutu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Tablo 9. Altıncı sınıf Fen ve Teknoloji öğretim programının uygulanması sırasında öğretmenlerin, öğretimi nasıl bulduklarına (nasıl değerlendirdiklerine) ilişkin görüşleri

	Kesinlikle katılıyorum		Katılıyorum		Biraz katılıyorum		Biraz Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1.Yeni öğretim programıyla öğretim yapmak bana kolay geliyor.	15	32.7	19	41.3	7	15.2	3	6.5	2	4.3		
2.Kız öğrenciler eskisine kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katılırlar.	11	23.9	16	34.8	10	21.7	5	10.9	4	8.9		
3.Yeni öğretim programını uygularken öğretmen arkadaşlarımla daha fazla işbirliği yapıyorum.	3	6.5	15	32.6	21	45.7			7	15.2		
4.Yeni öğretim programını uygularken yönetim ile daha fazla iletişim kuruyorum.	1	2.2	11	23.9	12	26.1	3	6.5	19	41.3		
5.Yeni öğretim programını uygularken velilerle daha fazla iletişim kuruyorum.	1	2.2	9	19.6	10	21.7	2	4.4	18	39.1	6	13
6.Yeni öğretim programını uygularken okul dışı sosyal çevre ile daha fazla işbirliği yapıyorum	2	4.4	9	19.6	10	21.7	2	4.4	19	41.3	4	8.7
7.Öğretimim sırasında öğrencilere soru sorma yöntemimi değiştirdim.	7	15.2	26	56.5	8	17.4	3	6.5	2	4.4		

Tablo 9'un devamı

	Kesinlikle katılıyorum		Katılıyorum		Biraz katılıyorum		Biraz Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8.Öğrenciler, eskisine kıyasla ilgi ve yeteneklerini ortaya çıkaran çalışmaları daha fazla yapıyorlar.	13	28.3	27	58.7	6	13						
9. Öğretim yaparken kendi hazırladığım materyaller yeterli oluyor.	4	8.7	8	17.4	22	47.8	7	15.2	5	10.9		
10.Öğrenciler, eskisi ne kıyasla daha fazla beceri kazanıyorlar.	13	28.3	29	63	4	8.7						
11.Bu öğretim programı eğitim ile ilgili düşüncelerimi olumlu yönde değiştirdi.	8	17.4	19	42.3	9	19.6			7	15.2	3	6.5
12.Erkek öğrenciler eskisine kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katılıyorlar.	10	21.7	17	37	11	23.9			6	13	2	4.4
13.Yeni öğretim programını uygularken eski öğretim yöntemlerime zaman zaman geri dönüyorum.	7	15.2	21	45.7	13	28.3	3	6.5	2	4.4		
14.Bu programı uygulamaya başladığımdan beri öğrenciler, eskisinden daha fazla soru soruyorlar.	9	19.6	18	39.1	14	30.4			3	6.5	2	4.4
15.Öğrenciler, grup çalışmasını eskisinden daha fazla yapıyorlar.	11	23.9	23	50	5	10.9	2	4.4	5	10.9		
16.Öğretim sürecini eskisi gibi organize ediyorum			4	8.7	7	15.2	9	19.6	11	23.9	15	32.6

Tablo 9 incelendiğinde “Yeni öğretim programıyla öğretim yapmak bana kolay geliyor.” ifadesine öğretmenlerin % 32.7’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 41.3’ünün “Katılıyorum”, %15.2’sinin “Biraz katılıyorum”, % 6.5’inin “Biraz katılmıyorum” ve % 4.3’ünün ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Yeni öğretim programı ile eğitim yapmak bana kolay geliyor ifadesine kesinlikle katılanların ve katılanların yüzdeleri toplamının % 74 olduğu göz önüne alındığında, yeni öğretim programını uygulamada öğretmenlerin fazla zorlanmadığı söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Kız öğrenciler eskisine kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katılıyorlar.” ifadesine öğretmenlerin % 23.9’unun “Kesinlikle katılıyorum”, % 34.8’inin “Katılıyorum”, % 21.7’sinin “Biraz katılıyorum”, % 10.9’unun “Biraz katılmıyorum” ve % 8.9’unun ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Yine tablo 9 incelendiğinde “Erkek öğrenciler eskisine kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katılıyorlar.” ifadesine öğretmenlerin % 21.7’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 37’sinin “Katılıyorum”, % 23.9’unun “Biraz katılıyorum”, % 13’ünün “Katılmıyorum” ve % 4.4’ünün ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin erkek ve kız öğrencilerin eskisine kıyasla sınıf etkinliklere daha çok katıldıklarını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde öğretmenlerin “Yeni programı uygularken öğretmen arkadaşlarımla, yönetimle, veliyle ve sosyal çevre ile daha fazla iletişim kuruyorum.” yönündeki görüşlerinin ortalaması alındığında, öğretmenlerin % 3.8’inin “Kesinlikle katılıyorum”, % 23.9’unun “Katılıyorum”, %28.8’inin “Biraz katılıyorum”, % 3.8’inin “Biraz katılmıyorum” ve % 23.4’ünün ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yeni programı uygularken eskisine kıyasla okul içi ve dışı iletişim kurmada fazla bir farkın olmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Öğretimim sırasında öğrencilere soru sorma yöntemimi değiştirdim.” ifadesine öğretmenlerin % 15.2’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 56.5’inin “Katılıyorum”, % 17.4’ünün “Biraz katılıyorum”, % 6.5’inin “Biraz katılmıyorum” ve % 4.4’ünün ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Öğretmenlerden kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 71.7 olduğunu göz önüne alındığında, öğretmenlerin öğretim sırasında soru sorma yöntemlerini değiştirdikleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Öğrenciler, eskisine kıyasla ilgi ve yeteneklerini ortaya çıkaran çalışmaları daha fazla yapıyorlar.” ifadesine öğretmenlerin % 28.3’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 58.7’sinin “Katılıyorum” ve % 13’ünün ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgulardan kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevabını verenlerin toplam oranının % 87 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin, öğrencilerin ilgi ve yeteneklerini ortaya çıkaran çalışmaları eskisine kıyasla daha fazla yaptıklarını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Öğrenciler, eskisine kıyasla daha fazla beceri kazanıyorlar.” ifadesine öğretmenlerin % 28.3’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 63’ünün “Katılıyorum” ve % 8.7’sinin ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Öğretmenlerden kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 91.3 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yeni öğretim programı ile öğrencilerin eskisine kıyasla daha fazla beceri kazandıklarına inandıkları söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Bu programı uygulamaya başladığımdan beri öğrenciler, eskisinden daha fazla soru soruyorlar.” ifadesine öğretmenlerin % 19.6’sının “Kesinlikle katılıyorum”, % 39.1’inin “Katılıyorum”, % 30.4’ünün “Biraz katılıyorum”, % 6.5’inin “Katılmıyorum” ve % 4.4’ünün ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 8.7 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yarıdan fazlasının yeni öğretim programı ile öğrencilerin daha fazla soru sorduklarını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Öğrenciler, grup çalışmasını eskisinden daha fazla yapıyorlar.” ifadesine öğretmenlerin % 23.9’unun “Kesinlikle katılıyorum”, % 50’sinin “Katılıyorum”, % 10.9’unun “Biraz katılıyorum”, % 4.4’ünün “Biraz Katılmıyorum” ve % 10.9’unun ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 73.9 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun yeni öğretim programı ile öğrencilerin daha fazla grup çalışması yaptıklarını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Öğretim yaparken kendi hazırladığım materyaller yeterli oluyor.” ifadesine öğretmenlerin % 8.7’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 17.4’ünün “Katılıyorum”, % 47.8’inin “Biraz katılıyorum”, % 15.2’sinin “Biraz Katılmıyorum” ve % 10.9’unun “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda biraz katılıyorum, biraz katılmıyorum ve katılmıyorum cevaplarını verenlerin toplam

oranının % 73.9 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin, öğretim yaparken kendi hazırladıkları materyallerin yeterli olmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Bu öğretim programı eğitim ile ilgili düşüncelerimi olumlu yönde değiştirdi.” ifadesine öğretmenlerin % 17.4’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 47.3’ünün “Katılıyorum”, % 19.6’sının “Biraz katılıyorum”, % 15.2’sinin “Katılmıyorum” ve % 6.5’inin ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 59.7 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yarıdan fazlasının yeni öğretim programının eğitimle ilgili düşüncelerini olumlu yönde değiştirdiğini düşündükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Yeni öğretim programını uygularken eski öğretim yöntemlerime zaman zaman geri dönüyorum.” ifadesine öğretmenlerin % 15.2’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 45.7’sinin “Katılıyorum”, % 28.3’ünün “Biraz katılıyorum”, % 6.5’inin “Biraz katılmıyorum” ve % 4.4’ünün ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 60.9 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin öğretim programını uygularken eski öğretim yöntemlerine zaman zaman geri döndükleri söylenebilir.

Tablo 9 incelendiğinde “Öğretim sürecini eskisi gibi organize ediyorum.” ifadesine öğretmenlerin % 8.7’sinin “Katılıyorum”, % 15.2’sinin “Biraz katılıyorum”, % 19.6’sının “Biraz katılmıyorum” ve % 23.6’sının “Katılmıyorum” ve % 32.6’sının ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda biraz katılmıyorum, katılmıyorum ve kesinlikle katılmıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 75.8 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun öğretim sürecini eskisi gibi organize etmedikleri söylenebilir.

Öğretimin değerlendirilmesi anketinin sonunda yer alan “Uyguladığınız öğretim etkinliklerini geliştirmek için öğrenme ihtiyacı duyduğunuz konular/hususlar nelerdir? Lütfen yazınız.” açık uçlu sorusuna genel olarak öğretmenler aşağıdaki cevapları vermiştir.

- Alternatif etkinlikler
- Yeni öğretim programının felsefesine uygun öğretim yöntem ve teknikleri
- Fen öğretiminde drama
- Kazanımları içeren öğrenci rehber materyali hazırlayabilme

- Deneyleri etkili gerçekleştirebilme
- Alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemleri ile ilgili uygulamalar
- Yeni öğretim programı ile ilgili daha fazla bilgi
- Proje geliştirme
- Grup çalışmalarında laboratuvar teknikleri
- Çoklu zekâ ile ilgili uygulamalar
- Bilgisayarı öğretim ortamında etkili kullanma
- Yapılandırıcı öğrenme ve çoklu zekâ
- Portfolyo dosyası, performans dosyası oluşturma ile ilgili bilgi

3.1.4. Programının Üniteleri ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Tablo 10. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve Teknoloji öğretim programındaki üniteler hakkındaki görüşleri

	Kesinlikle katılıyorum		Katılıyorum		Biraz katılıyorum		Biraz katılmıyorum		Katılmıyorum		Kesinlikle katılmıyorum	
	f	%	F	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. Yapılandırıcı öğrenme teorisini esas almış	8	17.4	31	67.4	7	15.2						
2. Kazanımlar genel amaçlara uygun	14	30.4	28	60.9	4	8.7						
3. Bir ünitedeki kazanımlar bir önceki ünitedeki kazanımlarla sarmal	9	19.6	19	41.3	10	21.7	4	8.7	4	8.7		
4. Diğer ders üniteleriyle paralelliği ve bütünlüğü sağlanmış	7	15.2	18	39.1	13	28.3	3	6.5	5	10.9		
5. Özel öğrenime ihtiyacı olan öğrencilerin öğretimi dikkate alınmış			6	13	12	26.1	6	13	16	34.8	6	13
6. Öğrencilerin psikomotor gelişim düzeylerine uygun	6	13	29	63	11	23.9						
7. Bireysel yetenekleri geliştirici eğitsel fırsatlar sağlıyor	13	28.3	17	36.9	12	26.1			4	8.7		

Tablo 10'un devamı

	Kesinlikle katılıyorum		Katılıyorum		Biraz katılıyorum		Biraz katılmıyorum		Katılmıyorum		Kesinlikle katılmıyorum	
	f	%	F	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. Ünitelerin içerikleri çok fazla			1	2.2	11	23.9	8	17.4	17	36.9	9	19.6
9. Etkinlik örnekleri, kazanımlara uygun	5	10.9	35	76.1	6	13						
10. Çevresel koşullara kolaylıkla uyarlatabiliyor	4	8.7	9	19.6	11	23.9	7	15.2	15	32.6		
11. Çevresel imkânlar etkinlikleri destekliyor	3	6.5	8	17.4	12	26.1	9	19.6	14	30.4		
12. Öğrencinin, mevcut bilgi ve deneyimini dikkate alıyor	5	10.9	28	60.7	9	19.6	4	8.7				
13. Öğrencilerin bilişsel gelişim düzeylerine uygun	13	28.3	31	67.3	2	4.4						
14. Etkinlik örneklerinde kız ve erkek öğrencilerin ilgi alanları dengelenmiş	7	15.2	26	56.5	9	19.6	3	6.5	1	2.2		
15. Öğretime ayrılan zaman yeterlidir.	2	4.4	13	28.3	7	15.2	5	10.9	14	30.4	5	10.9
16. İçerikleri bağlantılı olan tema/öğrenme alanları arası geçişte öğrenme eksikliklerini giderici zaman ayrılmış	3	6.5	11	23.9	17	36.9	4	8.7	8	17.4	3	6.5
17. Ara disiplinlerle ilişkilendirilmiş	4	8.7	23	50	15	32.6	4	8.7				

Tablo 10 incelendiğinde “Yapılandırıcı öğrenme teorisini esas almış.” ifadesine öğretmenlerin % 17.4’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 67.4’ünün “Katılıyorum” ve %15.2’sinin ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 84.4 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun öğretim programındaki ünitelerin, yapılandırıcı öğrenme teorisini esas aldığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Kazanımlar genel amaçlara uygun.” ifadesine öğretmenlerin % 30.4’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 60.9’unun “Katılıyorum” ve % 8.7’sinin ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 91.3 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun programdaki kazanımları genel amaçlara uygun buldukları söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Bir ünitedeki kazanımlar bir önceki ünitedeki kazanımlarla sarmal.” ifadesine öğretmenlerin % 19.6’sının “Kesinlikle katılıyorum”, % 41.3’ünün “Katılıyorum”, % 21.7’sinin “Biraz katılıyorum”, % 8.7’sinin “Biraz katılmıyorum” ve % 8.7’sinin ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 60.9 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yarıdan fazlasının programdaki bir üniteye yer alan kazanımın bir önceki üniteye kazanımlarla sarmal bir yapı teşkil ettiğini düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Diğer ders üniteleri ile paralelliği ve bütünlüğü sağlanmış.” ifadesine öğretmenlerin % 15.2’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 39.1’inin “Katılıyorum”, % 28.3’ünün “Biraz katılıyorum”, % 6.5’inin “Biraz katılmıyorum” ve % 10.9’unun ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 54.3 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yaklaşık yarısının programdaki ünitelerin diğer ders üniteleri ile paralellik ve bütünlük sağladığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Özel öğrenime ihtiyacı olan öğrencilerin öğretimi dikkate alınmış.” ifadesine öğretmenlerin % 13’ünün “Katılıyorum”, % 26.1’inin “Biraz katılıyorum”, % 13’ünün “Biraz katılmıyorum”, % 34.8’inin “Katılmıyorum” ve % 13’ünün ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum ve biraz katılmıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 60.8 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin öğretim programının özel öğrenime ihtiyaç duyan öğrencilerin öğretimini dikkate almadığını düşündükleri sonucu ortaya çıkmaktadır.

Tablo 10 incelendiğinde “Öğrencilerin psikomotor gelişim düzeylerine uygun.” ifadesine öğretmenlerin % 13’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 63’ünün “Katılıyorum”, ve % 23.9’unun ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının

% 77 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun programdaki ünitelerin içeriğinin öğrencilerin psikomotor gelişim düzeylerine uygun olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Bireysel yetenekleri geliştirici eğitsel fırsatlar sağlıyor.” ifadesine öğretmenlerin % 28.3’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 36.9’unun “Katılıyorum”, % 26.1’inin “Biraz katılıyorum” ve % 8.7’sinin ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 65.2 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun, yeni öğretim programının öğrencilerin bireysel yeteneklerini geliştirici eğitsel fırsatlar sağladığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Ünitelerin içerikleri çok fazla.” ifadesine öğretmenlerin % 2.2’sinin “Katılıyorum”, % 23.9’unun “Biraz katılıyorum”, % 17.4’ünün “Biraz katılmıyorum”, % 36.9’unun “Katılmıyorum” ve % 19.6’sının ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum ve biraz katılmıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 73.9 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının programdaki ünitelerin içeriklerinin fazla olmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Etkinlik örnekleri, kazanımlara uygun” ifadesine öğretmenlerin % 10.9’unun “Kesinlikle katılıyorum”, % 76.1’inin “Katılıyorum” ve % 13’ünün ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 87.8 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun ünitelerdeki etkinlik örneklerinin kazanımlara uygun olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Etkinlikler çevresel koşullara kolaylıkla uyarlanabiliyor.” ifadesine öğretmenlerin % 8.7’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 19.6’sının “Katılıyorum”, % 23.9’unun “Biraz katılıyorum”, % 15.2’sinin “Biraz katılmıyorum” ve % 32.6’sının ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 28.3 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun programda yer alan etkinliklerin çevresel koşullara kolaylıkla uyarlanmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Çevresel imkânlar etkinlikleri destekliyor.” ifadesine öğretmenlerin % 6.5’inin “Kesinlikle katılıyorum”, % 17.4’ünün “Katılıyorum”, % 26.1’inin “Biraz katılıyorum”, % 19.6’sının “Biraz katılmıyorum” ve % 30.4’ünün ise

“Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 23.9 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun çevresel imkânların ünitelerdeki etkinlikleri yeterince desteklemediğini düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Öğrencinin, mevcut bilgi ve deneyimini dikkate alıyor.” ifadesine % 10.9’unun “Kesinlikle katılıyorum”, % 60.7’sinin “Katılıyorum”, % 19.6’sının “Biraz katılıyorum” ve % 8.7’sinin ise “Biraz katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 71.6 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının, öğretim programındaki ünitelerin öğrencilerin, mevcut bilgi ve deneyimini dikkate aldığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Öğrencilerin bilişsel gelişim düzeylerine uygun.” ifadesine öğretmenlerin % 28.3’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 67.3’ünün “Katılıyorum” ve % 4.4’ünün ise “Biraz katılıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 95.6 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin hemen hemen hepsinin programdaki ünitelerin öğrencilerin bilişsel gelişim düzeylerine uygun olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Etkinlik örneklerinde kız ve erkek öğrencilerin ilgi alanları dengelenmiş.” ifadesine öğretmenlerin % 15.2’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 56.5’inin “Katılıyorum”, % 19.6’sının “Biraz katılıyorum”, % 6.5’inin “Biraz katılmıyorum” ve % 2.2’sinin ise “Katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 71.7 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının ünitelerdeki etkinliklerin kız ve erkek öğrencilerin ilgi alanlarını dengelediğini düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Öğretime ayrılan zaman yeterlidir.” ifadesine öğretmenlerin % 4.4’ünün “Kesinlikle katılıyorum”, % 28.3’ünün “Katılıyorum”, % 15.2’sinin “Biraz katılıyorum”, % 10.9’unun “Biraz katılmıyorum”, % 30.4’ünün “Katılmıyorum” ve % 10.9’unun ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 32.7 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin üçte ikisinin öğretime ayrılan zamanın yeterli olmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “İçerikleri bağlantılı olan tema/öğrenme alanları arası geçişte öğrenme eksikliklerini giderici zaman ayrılmış.” ifadesine öğretmenlerin % 6.5’inin “Kesinlikle katılıyorum”, % 28.9’unun “Katılıyorum”, % 36.9’unun “Biraz katılıyorum”, %8.7’sinin “Biraz katılmıyorum”, % 17.4’ünün “Katılmıyorum” ve % 6.5’inin ise “Kesinlikle katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 35.4 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yaklaşık üçte birinin ünitelerde öğrenme eksikliklerini giderici zamanın yeterince ayrılmadığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 10 incelendiğinde “Ara disiplinlerle ilişkilendirilmiş.” ifadesine öğretmenlerin % 8.7’sinin “Kesinlikle katılıyorum”, % 50’sinin “Katılıyorum”, % 32.6’sının “Biraz katılıyorum” ve %8.7’sinin ise “Biraz katılmıyorum” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda kesinlikle katılıyorum ve katılıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 58.7 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yarıdan fazlasını programdaki ünitelerin ara disiplinlerle ilişkilendirildiğini düşündükleri söylenebilir.

3.1.5. Programın Ölçme ve Değerlendirme Boyutu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Tablo 11. Öğretmenlerin altıncı sınıf Fen ve Teknoloji dersinde ölçme ve değerlendirme yöntemlerini kullanma sıklığına ilişkin düşünceleri

1. Aşağıdaki ölçme ve değerlendirme yöntemlerini kullanıyorum:	Çoğu zaman		Ara sıra		Hiçbir zaman	
	f	%	f	%	f	%
a. Laboratuvar, atölye ve diğer çalışmalar için yapılandırılmış gözlem formu	3	6.5	16	34.8	27	58.7
b. Proje değerlendirme	13	28.3	15	32.6	18	39.1
c. Sözlü sunum	24	52.2	17	36.9	5	10.9
d. Görsel çalışmalar (posterler, grafikler)	16	34.8	19	41.3	11	23.9
e. Drama			12	26.1	34	73.9
f. Sözlü sınavlar	29	63	13	28.3	4	8.7
g. Yazılı sınavlar	46	100				
h. Yapılandırılmış grid	7	15.2	13	28.3	26	56.5
ı. Performans ödevi	31	67.4	9	19.6	6	13
j. Portfolyo (ürün seçki dosyası)	11	23.9	14	30.4	21	45.7
k. Grup ve akran değerlendirmesi	8	17.4	18	39.1	20	43.5
l. Öğrenci öz değerlendirmesi	11	23.9	17	36.9	18	39.1
m. Kavram haritaları	29	63	13	28.3	4	8.7
n. Tutum ölçeği			19	41.3	27	58.7
o. Gözlem formu	5	10.9	13	28.3	28	60.8
p. Kontrol listesi	4	8.7	12	26.1	30	65.2

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 6.5'inin çoğu zaman laboratuvar, atölye ve diğer çalışmalar için yapılandırılmış gözlem formu kullandığı, % 34.8'inin ara sıra kullandığı fakat % 54.7'sinin ise hiç kullanmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda ara sıra kullanıyorum ve hiçbir zaman kullanmıyorum cevaplarını verenlerin toplam oranının % 89.5 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun laboratuvar, atölye ve diğer çalışmalar içi yapılandırılmış gözlem formunu yeterince kullanmadığı söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 28.3'ünün çoğu zaman proje değerlendirmesi yaptığı, % 32.6'sının ara sıra yaptığı ve % 39.1'inin ise hiçbir zaman yapmadığı görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin proje değerlendirme yöntemini ölçme ve değerlendirmede yeterince kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 52.2'sinin ölçme ve değerlendirmede sözlü sunum yöntemini çoğu zaman kullandıkları, % 36.9'unun ara sıra kullandıkları ve % 10.9'unun ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda çoğu zaman kullanıyorum cevabını verenlerin oranının % 52.2 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yarısının ölçme ve değerlendirmede sözlü sunum yöntemini çoğu zaman kullandıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 34.8'inin ölçme ve değerlendirmede görsel çalışmaları çoğu zaman kullandıkları, % 41.3'ünün ara sıra kullandıkları ve % 23.9'unun ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin ölçme ve değerlendirmede görsel çalışmaları yeterince kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 26.1'inin ölçme ve değerlendirmede drama yöntemini ara sıra kullandıkları ve % 73.9'unun ise hiç kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin çoğunun ölçme ve değerlendirmede drama yöntemini kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 63'ünün ölçme ve değerlendirmede sözlü sınav yöntemini çoğu zaman kullandıkları, % 28.3'ünün ara sıra kullandıkları ve % 8.7'sinin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin ölçme ve değerlendirmede sözlü sınav yöntemini kullandıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 100'ünün de ölçme ve değerlendirmede yazılı sınav yöntemini çoğu zaman kullandıkları görülmüyor. Bu bulgular doğrultusunda

öğretmenlerin hepsinin ölçme ve değerlendirmede yazılı sınav yöntemini kullandıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 15.2'sinin ölçme ve değerlendirmede yapılandırılmış grid yöntemini çoğu zaman kullandıkları, % 28.3'ünün ara sıra kullandıkları ve % 56.5'inin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yarıdan fazlasının ölçme ve değerlendirmede yapılandırılmış grid yöntemini kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 63'ünün ölçme ve değerlendirmede performans ödevi yöntemini çoğu zaman kullandıkları, % 19.6'sının ara sıra kullandıkları ve % 13'ünün ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülüyor. Bu bulgular doğrultusunda ölçme ve değerlendirmede performans ödevi yöntemini kullandıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 23.9'unun ölçme ve değerlendirmede portfolyo dosyası oluşturma yönteminden çoğu zaman yararlandıkları, % 30.4'ünün ara sıra yararlandıkları ve % 45.7'sinin ise hiçbir zaman yararlanmadıkları görülüyor. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin ölçme ve değerlendirmede portfolyo dosyası oluşturma yönteminden yeterince yararlanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 17.4'ünün ölçme ve değerlendirmede grup ve akran değerlendirme formunu kullandıkları, % 39.1'inin ara sıra kullandıkları ve % 43.5'inin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülüyor. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin ölçme ve değerlendirmede grup ve akran değerlendirme formlarını yeterince kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 23.9'unun ölçme ve değerlendirmede öğrenci öz değerlendirmesi formunu çoğu zaman kullandıklarını, % 36.9'unun ara sıra kullandıklarını ve % 39.1'inin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin ölçme ve değerlendirmede, öğrenci öz değerlendirme formunu yeterince kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 63'ünün ölçme ve değerlendirmede kavram haritalarını çoğu zaman kullandıkları, % 28.3'ünün ara sıra kullandıkları ve % 8.7'sinin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin ölçme ve değerlendirmede kavram haritalarından çoğu zaman yararlandıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 41.3'ünün ölçme ve değerlendirmede tutum ölçeğini ara sıra kullandıkları ve %58.7'sinin ise hiçbir zaman kullanmadıkları

görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yarıdan fazlasının ölçme ve değerlendirmede tutum ölçeklerini hiç kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 10.9'unun ölçme ve değerlendirmede gözlem formlarını çoğu zaman kullandıkları, % 28.3'ünün ara sıra kullandıkları ve % 60.8'inin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin ölçme ve değerlendirmede gözlem formlarını hiçbir zaman kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 11 incelendiğinde öğretmenlerin % 8.7'sinin ölçme ve değerlendirmede kontrol listesi formunu çoğu zaman kullandıkları, % 26.1'inin ara sıra kullandıkları ve % 65.2'sinin ise hiçbir zaman kullanmadıkları görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının ölçme ve değerlendirmede kontrol listesi formunu hiçbir zaman kullanmadıkları söylenebilir.

Tablo 12. Fen ve Teknoloji dersinde grup çalışmalarının değerlendirmesine ilişkin öğretmenlerin düşünceleri

Grup çalışmalarını değerlendirme	Çoğu zaman		Ara sıra		Hiçbir zaman	
	f	%	f	%		
a. Tüm grup üyelerine aynı notu veriyorum	10	21.7	9	19.6	27	58.7
b. Her grup üyesine ayrı ayrı not veriyorum.	32	69.6	14	30.4		
3. Hem süreç, hem de ürünler /sonuçlar için not veriyorum	25	54.3	21	45.7		

Tablo 12 incelendiğinde “Tüm grup üyelerine aynı notu veriyorum.” ifadesine öğretmenlerin % 21.7'sinin “Çoğu zaman”, % 19.6'sının “Ara sıra” ve % 58.7'sinin ise “Hiçbir zaman” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yaklaşık üçte ikisinin grup çalışmasını değerlendirirken tüm grup üyelerine aynı notu vermedikleri söylenebilir.

Tablo 12 incelendiğinde “Her grup üyesine ayrı ayrı not veriyorum.” ifadesine öğretmenlerin % 69.9'unun “Çoğu zaman” ve % 30.4'ünün ise “Ara sıra” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının grup çalışmalarını değerlendirirken her grup üyesine ayrı ayrı not verdikleri söylenebilir.

Tablo 12 incelendiğinde “Hem süreç, hem de ürünler /sonuçlar için not veriyorum.” ifadesine öğretmenlerin % 54.3'ünün “Çoğu zaman” ve % 45.7'sinin cevabını verdiği

görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda öğretmenlerin yarısının genellikle grup çalışmasını değerlendirirken süreç ve sonuca not verdiği, yarısının ise ara sıra süreç ve sonuca not verdikleri söylenebilir.

Tablo 13. Altıncı sınıf Fen ve Teknoloji dersinde değerlendirme sonuçlarından yararlanma amaçlarına ilişkin öğretmenlerin düşünceleri

Değerlendirme sonuçlarımı aşağıda belirtilen şekilde kullanmaktayım	Çoğu zaman		Ara sıra		Hiçbir zaman	
	f	%	f	%	f	%
a. Öğretim yöntemimi değiştirmek için	8	17.4	15	32.6	23	50
b.Yeni materyaller geliştirmek için	5	10.9	8	17.4	33	71.7
c. Bazı konuları yeniden öğretmek için	34	73.9	12	26.1		
d. Yavaş öğrenenlerle başka çalışmalar yapabilmek için	39	84.8	7	15.2		
e. Daha hızlı öğrenen öğrencilerle ek çalışmalar yapabilmek için	12	26.1	14	30.4	20	43.5

Tablo 13 incelendiğinde “Öğretim yöntemimi değiştirmek için.” ifadesine öğretmenlerin % 17.4’ünün “Çoğu zaman”, % 32.6’sının “Ara sıra” ve % 50’sinin ise “Hiçbir zaman” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda hiçbir zaman cevabını verenlerin oranının % 50 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin yarısının öğretim yöntemini değiştirmede değerlendirme sonuçlarından yararlanmadıkları söylenebilir.

Tablo 13 incelendiğinde “Yeni materyaller geliştirmek için.” ifadesine öğretmenlerin % 10.9’unun “Çoğu zaman”, % 17.4’ünün “Ara sıra” ve % 71.7’sinin ise “Hiçbir zaman” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda hiçbir zaman cevabını verenlerin oranının % 71.7 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının yeni materyal geliştirmede değerlendirme sonuçlarından yararlanmadıkları söylenebilir.

Tablo 13 incelendiğinde “Bazı konuları yeniden öğretmek için.” ifadesine öğretmenlerin % 73.9’unun “Çoğu zaman” ve % 26.1’inin ise “Ara sıra” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda çoğu zaman cevabını verenlerin oranının % 73.9 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin üçte ikisinden fazlasının bazı konuları yeniden öğretmek için değerlendirme sonuçlarından yararlandıkları söylenebilir.

Tablo 13 incelendiğinde “Yavaş öğrenenlerle başka çalışmalar yapabilmek için” ifadesine öğretmenlerin % 84.8’unun “Çoğu zaman” ve % 15.2’sinin ise “Ara sıra”

cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda çoğu zaman cevabını verenlerin oranının % 84.8 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin çoğunun yavaş öğrenen öğrencilerin öğrenmelerini sağlamak için tekrar bir çalışma yapmada değerlendirme sonuçlarından yararlandıkları söylenebilir.

Tablo 13 incelendiğinde “Daha hızlı öğrenen öğrencilerle ek çalışmalar yapabilmek için” ifadesine öğretmenlerin % 26.1’inin “Çoğu zaman”, % 30.4’ünün “Ara sıra” ve % 43.5’inin ise “Hayır” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda hiçbir zaman cevabını verenlerin oranının % 43.5 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin yaklaşık yarısının hızlı öğrenen öğrenciler için ek bir çalışma yapmada değerlendirme sonuçlarından yararlanmadıkları söylenebilir.

Tablo 14. Altıncı sınıf Fen ve Teknoloji dersinde ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin karmaşıklığı ve bunlar için gerekli zaman ile ilgili öğretmenleri düşünceleri

	Evet		Kısmen		Hayır	
	f	%	f	%	f	%
5. Ölçme yöntemleri çok karmaşık	36	78.3	8	17.4	2	4.3
6. Ölçme yöntemleri çok zaman almakta	35	76.1	11	23.9		
7. Değerlendirme sistemi çok karmaşık	37	80.4	9	19.6		
8. Değerlendirme çok zaman almakta	34	73.9	9	19.6	3	6.5
9. Ölçme ve Değerlendirme yöntemlerini etkili uygulayabiliyorum	6	13	7	15.2	33	71.7
10. Ölçme ve değerlendirme yöntemleri konusunda kesinlikle hizmet içi eğitime ihtiyaç duyuyorum.	39	84.8	6	13	1	2.2

Tablo 14 incelendiğinde “Ölçme yöntemleri çok karmaşık.” ifadesine öğretmenlerin % 78.3’ünün “Evet”, % 23.9’unun “Kısmen” ve % 4.3’ünün ise “Hayır” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda evet cevabını verenlerin oranının % 78.3 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin ölçme yöntemlerinin çok karmaşık olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 14 incelendiğinde “Ölçme yöntemleri çok zaman almakta.” ifadesine öğretmenlerin % 76.1’inin “Evet” ve % 23.9’unun ise “Kısmen” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda evet cevabını verenlerin oranının % 76.1 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun ölçme yöntemlerinin çok zaman aldığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 14 incelendiğinde “Değerlendirme sistemi çok karmaşık.” ifadesine öğretmenlerin % 80.4’ünün “Evet” ve % 19.6’sının ise “Kısmen” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda evet cevabını verenlerin oranının % 80.4 olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin çoğunun değerlendirme sisteminin çok karmaşık olduğunu düşündükleri söylenebilir.

Tablo 14 incelendiğinde “Değerlendirme çok zaman almakta.” ifadesine öğretmenlerin % 73.9’unun “Evet”, %19.6’sının “Kısmen” ve % 6.5’inin ise “Hayır” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda evet cevabını verenlerin oranının % 73.9 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin değerlendirme sisteminin çok zaman aldığını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 14 incelendiğinde “Ölçme ve Değerlendirme yöntemlerini etkili uygulayabiliyorum” ifadesine öğretmenlerin % 13’ünün “Evet”, %15.2’sinin “Kısmen” ve % 71.7’sinin ise “Hayır” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda hayır cevabını verenlerin oranının % 71.7 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yöntemlerini etkili uygulayamadıklarını düşündükleri söylenebilir.

Tablo 14 incelendiğinde “Ölçme ve değerlendirme yöntemleri konusunda kesinlikle hizmet içi eğitime ihtiyaç duyuyorum.” ifadesine öğretmenlerin % 84.8’inin “Evet”, % 13’ünün “Kısmen” ve % 2.2’sinin ise “Hayır” cevabını verdiği görülmektedir. Bu bulgular doğrultusunda evet cevabını verenlerin oranının % 84.8 olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin çoğunun ölçme ve değerlendirme konusunda hizmet içi eğitime ihtiyaç duyduklarını düşündükleri söylenebilir.

3.2. Araştırmada Kullanılan Mülakatla Elde Edilen Bulgular

Soru 1. Size göre Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programının en güçlü (olumlu) ve en zayıf (olumsuz) yönleri nedir?

Örneklemeye katılan öğretmenlerin % 78’i öğretim programındaki kazanımların az, açık, anlaşılır, öğrencilerin bilişsel gelişim düzeyine uygun ve sarmal olmasını programın en güçlü yanı olarak belirtmiştir. Bununla ilgili öğretmenlerin biri fikrini; “*Programdaki kazanımların azaltılarak öğrencilerin seviyesine indirilmiş olmasını programın en olumlu yanı olarak görüyorum.*” şeklinde ifade etmiştir. Bunun yanında genel olarak, programdaki konuların az ve seviyeye uygun olmasını, etkinliklerin aktif öğrenmeyi sağlamasını, programın ölçme değerlendirmeye ve pekiştirmeye önem vermesini, etkinliklerin

öğrencilerin psikomotor becerilerini geliştirmesini, konuların gerçek hayatla iç içe olmasını ve programın öğrencileri araştırma yapmaya sevk etmesini programın diğer güçlü yanları olduğunu belirtmişlerdir.

Örnekleme katılan öğretmenlerin % 86'sı, programda ölçme ve değerlendirme ile ilgili yeterli açıklamaların ve örneklerin bulunmamasını programın en zayıf yönleri olarak belirtmişlerdir. Bu durumla ilgili olarak öğretmenlerin biri fikrini; *“Programdaki yeni ölçme ve değerlendirme yöntemleri ile ilgili çok fazla açıklama olmamasından dolayı yeni yöntemleri fazla kullanamıyorum”* derken bir başka öğretmen; *“Öğrencilerin öğrenme alanlarını değerlendirirken kullandığım ölçme ve değerlendirme araçlarının sonuçlarını nota çevirmede zorlanıyorum.”* şeklinde düşüncesini belirtmiştir. Yine örnekleme katılan öğretmenlerin % 65'i programdaki etkinlikleri uygulamada fiziki çevrenin yeterli olmamasını ve etkinlikleri yapmak için yeterli malzemenin olmamasını programın diğer zayıf yanı olarak belirtmişlerdir. Ayrıca kalabalık sınıf ortamlarının etkinliklerin etkili uygulamasını engellemesini, etkinliklerin her seviyedeki öğrenci gruplarının seviyesine uygun olmamasını, programdaki ünitelere ayrılan süre dengesinin iyi olmamasını, programdaki etkinliklerin ileri düzeydeki öğrencilerin ilgi alanlarına hitap etmemesini, kırtasiye işlerinin çok fazla olmasını programın diğer zayıf yanları olarak belirtmişlerdir.

Soru 2. Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programındaki ünitelerin kapsamı ve uygulamak için verilen süre yeterli midir? Kısaca açıklayınız.

Örnekleme katılan öğretmenlerin % 82'si program uygulamada zamanın yetersiz olduğunu belirtmişler. İlgili soruya öğretmenlerden biri; *“Yeterli değil. Çünkü etkinliklerin çoğu grup çalışmasını gerektiriyor buda kalabalık sınıflarda zaman kaybına sebep oluyor. Dolayısı ile bazı etkinlikleri gerçekleştiremiyoruz.”* şeklinde düşüncesini belirtmiştir.

Yine örnekleme katılan öğretmenlerin % 71'i programda her bir üniteye ayrılan sürenin dengeli dağıtılmadığını belirtmişler. Öğretmenlerden biri; *“Maddenin Tanecikli Yapısı” ünitesine ayrılan süre çok fazla buna karşın “Kuvvet ve Hareket” ünitesine ayrılan süre ise yetersizdir”* şeklinde düşüncesini belirtmiştir.

Soru 3. Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygularken karşılaştığınız en önemli problemler nelerdir?

Örnekleme katılan öğretmenlerin % 78'i Yeni Fen ve Teknoloji Öğretim programının tanıtımının iyi yapılamamasından dolayı programı etkili uygulamadıklarını, programın temellerinde yatan öğrenme kuramları ile ilgili fazla bilgilerinin olamamasından dolayı etkili öğrenme ortamları düzenleyemediklerini belirtmişlerdir. Bununla ilgili

öğretmenlerden biri; “Programın tanıtımı ile ilgili yapılan hizmet içi eğitimlerin yeterli olmadığı kanaatindeyim. Programın altında yatan yapılandırıcı öğrenme teorisi ile ilgili fazla bilgim yok dolayısı ile programın yapısına uygun öğrenme ortamları düzenlemede zorlanıyorum” şeklinde düşüncesini belirtmiştir. Öğrencilerin yeni öğretim programının getirdiği yeniliklere uyum sağlayamaması, programın kalabalık sınıflarda zor uygulanması, çalışma kitabında yer alan etkinliklerin cevaplarının öğretmen kılavuz kitaplarında olmaması ve doldurulması gereken belgelerin fazlalığı, okulların yeni öğretim programının gereksinimlerini karşılayabilecek alt yapısının olmaması ve zaman yetersizliği gibi şikayetleri dile getirmiştir.

Soru 4. Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygulamada kendinizi yeterli görüyor musunuz? Yeterli görmüyorsanız hangi alanlarda yeterli görmüyorsunuz? Kısaca belirtiniz.

Örnekleme katılan öğretmenlerin % 76’sı programı etkili uygulamada kendilerini yeterli görmemiştir. Örnekleme katılan öğretmenlerin % 72’si ölçme ve değerlendirme konusunda kendilerini yeterli görmemiştir. İlgili soruya öğretmenlerin biri; “Ölçme ve değerlendirme konusunda kendimi yeterli görmüyorum. Yeni yöntemlerle ilgili programda sınırlı örnek ve açıklama olduğu için nerde hangi yöntemi kullanacağımı bilmiyorum.” şeklinde düşüncesini ifade etmiştir. Ayrıca örneklemdaki öğretmenlerin % 62’si programın felsefesine uygun materyal geliştirmede kendilerini yetersiz görmüşlerdir.

Soru 5. Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygulamak için okulunuzun fiziki yapısı ve çevre şartları yeterli midir? Yetersizce hangi tür yetersizliklerin olduğunu kısaca belirtiniz?

Araştırmaya katılan öğretmenlerin % 91’i okullarının fiziki yapısının ve çevre şartlarının yeni öğretim programını uygulamada yetersiz olduğunu belirtmişler. İlgili soruya araştırmaya katılan öğretmenlerden biri; “Sınıflar küçük olduğu için grup çalışması yapmaya müsait değil ayrıca laboratuvarında her bir grubun aynı anda etkinlik yapması için yeterli malzeme yok dolayısı ile etkinlikleri tüm gruplara yaptırıyorum” derken başka bir öğretmen; “Yeni programla ilgili poster, cd ve diğer materyallerin okullarda olmaması ve bunların yerine eski materyallerin kullanılması sıkıntı oluşturmaktadır.” şeklinde düşüncesini ifade etmiştir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu bölümde, İlköğretim Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı ile ilgili olarak, öğretmenlerin görüşlerinden elde edilen bulgular tartışılmış ve tartışmaya dayalı sonuçlar, dört ana başlık altında sunulmuştur.

4.1. Öğretim Programının Genel Yapısı ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar

Öğretim programının giriş, kazanımlar, temalar ve öğrenme alanları, etkinlik örnekleri, açıklamalar bölümlerinin açık ve anlaşılır olduğu; buna karşın programın ölçme ve değerlendirme bölümünün açık ve anlaşılır olmadığı tespit edilmiştir. Ülkemizde yeni ilköğretim programlarını değerlendirmek amacı ile yapılan çalışmalarda da benzer sonuçlar ortaya çıkmıştır (Subaşı, 2006; Özdemir, 2006; Bulut, 2006; Gündoğar, 2006; Ateş ve Akdağ, 2006). Yapılan bu araştırmalarda elde edilen veriler doğrultusunda yeni öğretim programının giriş, kazanımlar, temalar ve öğrenme alanları, etkinlik örnekleri ve açıklamalar bölümünün açık ve anlaşılır olduğu fakat ölçme ve değerlendirme bölümünün ise yeterince açık ve anlaşılır olmadığı söylenebilir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda yeni öğretim programının yapılandırıcı öğretim yaklaşımı; öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamaları ve programın uygulanmasında öğretmenin rolü hakkında yeterli açıklamalar sağladığı sonucu ortaya çıkmaktadır. Yine araştırmaya katılan öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda, yeni öğretim programının öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamaları ve öğretmenin rolü ile ilgili yeterli örnekler bulundurduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. Buna karşın yapılan mülâkatta öğretmenler, programın altında yatan felsefeyi ve öğrenme teorilerini tam olarak bilmediklerini dolayısıyla programın doğasını uygun öğretim ortamı düzenlemede zorlandıklarını belirtmişlerdir. Bu sonuçlar doğrultusunda programın altında yatan felsefenin ve öğrenme teorilerinin, öğretmenler tarafından açık ve anlaşılır bulunmasına rağmen tam olarak algılanamadığı söylenebilir. Ayıca öğretmenlerin daha önce bu öğrenme teorileri ile ilgili teorik bilgilerinin ve pratikte deneyimlerinin yeterince olmaması da bu duruma sebep olarak gösterilebilir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin görüşlerinden yeni öğretim programında ölçme ve değerlendirme ve bu konudaki yeni yaklaşımlarla ilgili yeterli açıklamaların, örneklerin bulunmadığı sonucu ortaya çıkmıştır. Yeni öğretim programın altında yatan yapılandırıcı öğrenme teorisinin ortaya çıkardığı; alternatif ölçme ve değerlendirme olarak tanımlanan yeni yaklaşımlar hakkında öğretmenlerin teorik bilgi ve pratik deneyimlerinin yeterince olmamasından dolayı ölçme ve değerlendirme ile ilgili açıklamaları ve örnekleri yeterli bulmadıkları söylenebilir. Ayrıca yeni öğretim programında, alternatif ölçme ve değerlendirme tekniklerinin her biri ile ilgili sınırlı örnek bulunması yine bu duruma sebep gösterilebilir.

Yeni öğretim programının farklı bölümlerinin birbirini tamamladığı ve tutarlılık arz ettiği; programındaki etkinliklerin ve açıklamaların erkek ve kız öğrencilerin ilgi alanlarına eşit olarak hitap ettiği sonucu ortaya çıkmıştır.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin yarısından fazlasının öğretim programını temel aldıklarında yapacakları öğretim faaliyetlerini tam olarak planlayamadıkları belirlenmiştir.

4.2. Programın Öğretim Boyutu ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar

Araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunun yeni öğretim programı ile erkek ve kız öğrencilerin eskisene kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katıldıklarını, öğrencilerin yeteneklerini ortaya çıkaran çalışmaları daha çok yaptıklarını, daha fazla beceri kazandıklarını ve eskisine kıyasla daha fazla grup çalışması yaptıklarını düşündükleri belirlenmiştir. Bağdatlı (2005) ve EARGED (2005) yaptıkları çalışmalarda da benzer sonuçlar ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada elde edilen verilerin, literatürde yapılan çalışmalarla uyum içinde olduğu görülmektedir. Bu sonuçlardan yararlanarak yeni öğretim programının öğrenci merkezli bir program olduğu söylenebilir.

Yine araştırmaya katılan öğretmenlerin Yeni İlköğretim Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygulamada fazla zorlanmadıkları; soru sorma yöntemlerini değiştirdikleri; öğretim sürecini eskisi gibi organize etmedikleri; fakat yeni öğretim programını uygularken zaman zaman eski öğretim yöntemlerine geri döndükleri belirlenmiştir. Ayrıca yeni programın; öğretmen, yönetici ve veli arasındaki iletişimi artırmağı tespit edilmiştir. Subaşı (2006) yaptığı çalışmasında öğretmenlerin yeni programla öğretmenlik yapmanın daha kolay olmadığını düşündüklerini belirlemiştir.

Davranışçı öğrenme teorisi ile eğitim almış ve yıllarca bu teoriler doğrultusunda öğrenci yetiştirmiş öğretmenlerin, yeni öğretim programının felsefesini ve altında yatan öğrenme teorilerini kısa sürede tam olarak benimseyememeleri, öğretmenlerin öğretim sürecinde zaman zaman eski öğretim yöntemlerine dönmelerine sebep olarak gösterilebilir. Ayrıca programın tanıtımı ile ilgili verilen hizmetiçi eğitimlerin yada programın felsefesine uygun öğrenme tekniklerine odaklanan hizmet içi eğitimlerin yeterince etkili olmaması yine bu duruma sebep olarak gösterilebilir.

4.3. Programın Üniteleri ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar

Araştırmaya katılan öğretmenlerin İlköğretim Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programının ünitelerinin, yapılandırıcı öğrenme teorisini esas aldığını; kazanımların genel amaçlara uygun ve bir ünite içindeki kazanımların bir önceki ünite kazanımlarıyla sarmal olduğunu; diğer ders üniteleri ile ilişkilendirildiğini; öğrencilerin bilişsel ve psikomotor gelişim düzeyine uygun olduğunu; ünitelerin içeriklerinin karmaşık olmadığını; ünitelerin bireysel yetenekleri geliştirici, eğitsel fırsatlar sağladığını; öğrencilerin mevcut bilgi ve birikimlerini dikkate aldığını; etkinlik örneklerinin kazanımlara uygun olduğunu; etkinliklerde kız ve erkek öğrencilerin ilgi alanlarının dengelediğini ve ünitelerin ara disiplinlerle yeterince ilişkilendirildiğini düşündükleri belirlenmiştir.

Subaşı (2006), Bağdatlı (2005), Özdemir (2006) ve Ateş-Akdağ (2005) yaptıkları çalışmalarında yeni programın kazanımlarının, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psikomotor gelişim düzeylerine ve hazır bulunuşluk düzeylerine uygun olduğunu, mevcut koşullarda gerçekleştirilebilir nitelikte olduğunu ve kazanımlardaki ifadelerin yeterince açık, anlaşılır olduğunu tespit etmişlerdir. Bu çalışmada programın kazanımları ile ilgili elde edilen verilerin, literatürde yapılan çalışmalarla uyum içinde olduğu görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin, İlköğretim Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programının ünitelerinin; özel öğrenime ihtiyacı olan öğrencilerin öğretimini yeterince dikkate almadığını; ünitelerdeki etkinliklerin çevresel koşullara kolaylıkla uyarlanamadığını; çevresel olanakların etkinlikleri desteklemediğini; ünitelere ayrılan zamanın yetersiz ve iyi dengelenmediğini fakat içerikleri bağlantılı olan tema-öğrenme alanları arası geçişte öğrenme eksikliklerini giderici zamanın yeterince ayrılmadığını düşündükleri belirlenmiştir.

Subaşı (2006), Gündoğar (2006), Özdemir (2006) ve Ateş-Akdağ (2005) yaptıkları çalışmalarında programdaki üniteleri uygulamada çevresel olanakların yetersiz kaldığını, Bağdatlı (2005) ise; programda özel eğitime ihtiyacı olan öğrencilerin öğretimini yeterince dikkate almadığını belirlemiştir. Programın okullarımızda istenilen düzeyde uygulanamamasında okullarımızın fiziki olanaklarının yetersiz olmasının büyük bir payı olduğu söylenebilir.

4.4. Programın Ölçme ve Değerlendirme Boyutu ile İlgili Ortaya Çıkan Sonuçlar

Araştırmaya katılan öğretmenlerin ölçme ve değerlendirmede; sözlü sınavları, yazılı sınavları, performans ödevlerini ve kavram haritalarını çoğu zaman kullandıkları; fakat laboratuvar, atölye ve diğer çalışmalar için yapılandırılmış gözlem formunu, proje değerlendirmesini, görsel çalışmaları, drama yöntemini, yapılandırılmış grid yöntemini, portfolyo dosyasını, grup ve akran değerlendirme formunu, öğrenci özdeğerlendirme formunu, tutum ölçeğini, ve gözlem formunu yeterince kullanmadıkları belirlenmiştir. Bu da öğretmenlerin alternatif ölçme ve değerlendirme yaklaşımlarını ölçme ve değerlendirmede yeterince kullanmadıklarını göstermektedir. Bu duruma sebep olarak; örneklemi oluşturan öğretmenlerin alternatif ölçme ve değerlendirme tekniklerini öğretim ortamında yeni kullanmaları gösterilebilir.

Ateş-Akdağ (2005) yaptığı çalışmasında, öğretmenlerin sınıfta kullandıkları ölçme ve değerlendirme tekniklerinin geleneksel tekniklerle sınırlı olduğunu belirlemiştir. Bulut (2006), Özdemir (2006), Gündoğar (2006), Bağdatlı (2005) ve Erdoğan (2005) yaptıkları çalışmalarında da benzer sonuçlar ortaya çıkmıştır. Bu da araştırmada, ölçme ve değerlendirme ile ilgili elde edilen bulguların, literatürdeki çalışmaların sonuçları ile uyum içinde olduğunu göstermektedir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin grup çalışmalarını değerlendirirken grup üyelerinin her birini ayrı ayrı değerlendirip; ayrıca hem süreç, hem de sonuçlar için not verdikleri belirlenmiştir. Fakat grup içinde işbirliği fikrinin oluşması ve grup üyelerinin ortak amaçlar doğrultusunda hareket etmelerinin sağlanması için tüm grup üyelerine aynı notun verilmesi gerekir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin, ölçme ve değerlendirme sonuçlarından; öğrenilmeyen bazı konuları tekrar öğretmek için ve yavaş öğrenen öğrencilere ek çalışma yapmak için faydalandıkları belirlenmiştir. Buna nazaran öğretim yöntemlerini

değiştirmek ve yeni materyaller geliştirmek, daha hızlı öğrenen öğrencilere ek çalışmalar yaptırmak için ölçme ve değerlendirme sonuçlarından, yeterince yararlanmadıkları tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunun Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programının ölçme ve değerlendirme yöntemlerini çok karmaşık buldukları; ölçme ve değerlendirmenin çok zaman aldığını düşündükleri ve bunu sınıflarında etkili uygulayamadıkları belirlenmiştir. Ayrıca öğretmenlerin çoğunun ölçme ve değerlendirme konusunda hizmet içi eğitime ihtiyaç duydukları tespit edilmiştir.

Araştırmada kullanılan mülakatla elde edilen sonuçlar; yeni ilköğretim programının en güçlü yanının kazanımların az, açık, anlaşılır ve öğrencilerin bilişsel gelişim düzeyine uygun olması olarak belirlenmiştir. Bunun yanında programı uygulamada, programdaki etkinlikleri uygulamada; fiziki çevrenin yeterli olmaması ve etkinlikleri yapmak için yeterli malzemenin olmaması, kalabalık sınıf ortamlarının etkinliklerin etkili uygulamasını engellemesi, etkinliklerin her seviyedeki öğrenci gruplarının seviyesine uygun olmaması, programdaki etkinliklerin ileri düzeydeki öğrencilerin ilgi alanlarına hitap etmemesi, kırtasiye işlerinin çok fazla olmasını, programı uygulamada zamanın yeterli olmaması ve özellikle programda ölçme ve değerlendirme ile ilgili yeterli açıklamaların ve örneklerin bulunmaması programın en zayıf yanlarını olarak belirlenmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin, programı uygularken karşılaştıkları en önemli problemler; programın tanıtımının iyi yapılamaması; programı etkili uygulayamama; programın temelinde yatan öğrenme kuramları ile ilgili fazla bilgilerinin olamaması; etkili öğrenme ortamları düzenleyememeleri, öğrencilerin yeni öğretim programının getirdiği yeniliklere uyum sağlayamaması, programın kalabalık sınıflarda zor uygulanması, çalışma kitabında yer alan etkinliklerin cevaplarının öğretmen kılavuz kitaplarında olmaması ve doldurulması gereken belgelerin fazlalığı, okulların yeni öğretim programının gereksinimlerini karşılayabilecek alt yapısının olmaması ve zaman yetersiz olması olarak belirlenmiştir.

5. ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde, öğretmenlerin Yeni Altıncı Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı ile ilgili görüşlerinden elde edilen bulgulara ve ortaya çıkan sonuçlara dayanılarak geliştirilen öneriler beş başlık altında sunulmuştur.

5.1. Milli Eğitim Bakanlığına Yönelik Öneriler

1. Yeni ilköğretim programlarının uygulamadaki etkililiği artırmak için öğretmenler, yöneticiler ve müfettişler çok kapsamlı, iyi organize edilmiş ve uzman kişilerin görev aldığı bir hizmet içi eğitimden geçirilmelidir.
2. Programın okullarda etkili bir şekilde yürütülebilmesi için okulların fiziki olanakları tekrar gözden geçirilmeli ayrıca etkinliklerde kullanılacak araç-gereç ve materyaller için okullara gerekli destekler sağlanmalıdır.
3. Yeni öğretim programı öğrencileri araştırma yapmaya sevk ediyor. Günümüzde en önemli bilgi elde etme yollarından biride internettir. Fakat ülkemizde ilköğretim öğrencilerin bilgi seviyelerine uygun eğitim portalları yoktur. Bunun için ilköğretim öğrencilerin araştırma yapmalarına imkân tanıyan eğitim portalları geliştirilmelidir.
4. Örneklemdeki öğretmenler ünitelere ayrılan sürenin dengeli dağıtılmadığını belirtmişlerdir. Özellikle “Maddenin Tanecikli Yapısı” ünitesine ayrılan sürenin fazla, “Kuvvet ve Hareket” ünitesine ayrılan sürenin ise yetersiz olduğunu belirtmişlerdir. Programda ünitelere ayrılan zaman dengesi öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda tekrar gözden geçirilmedir.
5. Programın uygulama aşamasında etkili değerlendirilmesi yapılmalıdır. Bu konuda programın uygulayıcısı olan öğretmenlerin görüş ve fikirleri dikkate alınmalıdır. Öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda programın uygulamadaki eksiklikleri ve aksaklıkları belirlenmeli ve bu eksiklik ve aksaklıklar giderilerek programın uygulamadaki etkililiği artırılmalıdır.
6. Alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemleri ile ilgili öğretmenleri aydınlatacak kılavuz kitaplar geliştirmeli ayrıca bu konuda öğretmenlere hizmet içi eğitim verilmelidir.

7. Programlar ile ilgili üniversitelerin ve diğer ilgili kuruluşları yaptıkları araştırmalar dikkate alınmalıdır.
8. Yeni ilköğretim programının uygulanması ile birlikte ortaöğretime giriş için yapılan tek sınav kaldırılmış ve yerine kademeli sınav sistemine getirilmiştir. Bu yeni yapılacak sınavlara, programdaki ölçme ve değerlendirme boyutunda yapılan değişiklikler yansıtılmalıdır.

5.2. Eğitim Fakültelerine Yönelik Öneriler

1. Programın felsefesine uygun eğitim-öğretim ortamlarını düzenleyebilecek öğretmenler yetiştirilmedir.
2. Eğitim fakültelerindeki uzmanlar, programla ilgili düzenlenen hizmet içi faaliyetlerde daha fazla görev alarak bilgi ve tecrübelerini öğretmenlerle paylaşmalıdırlar.
3. Ülkemizde eğitimle ilgili yapılan araştırmaları, öğretmenler yeterince takip etmiyorlar. Bunun için öğretmenlerin yetiştirilmesi sürecinde bu nokta dikkate alınmalı ve bu eksikliği giderecek çalışmalar yapılmalıdır.

5.3. Okul Yöneticilerine Yönelik Öneriler

1. Okul yöneticileri programı iyi tanımalı ve programın gereklilikleri doğrultusunda çalışmalarını yürütmelidir.
2. Öğretmenlerin yeni öğretim programının gerekliliklerini yerine getirmelerini sağlamak için okulda öğretmenlere gerekli ortamlar sağlamalıdır.
3. Okul yöneticileri öğretmenlerle daha fazla iletişim kurmalı ve öğretmenlerin kendi aralarında etkili iletişim kurmaları için gerekli ortamları hazırlanmalıdır.
4. Yeni program hakkında aile eğitim seminerleri düzenlenmeli ve programlar hakkında aileler bilgilendirilmeli ve okul-aile iş birliği artırılmalıdır.
5. Programların etkili uygulanabilmesi için sınıf mevcutları istenilen düzeye çekilmelidir.

5.4. Öğretmenlere Yönelik Öneriler

1. Öğretmenler öğretim programını uygulamadan önce “Fen ve Teknoloji Dersi Program Temelleri”ni iyice incelemeli, program temellerinde ortaya koyulan felsefeyi, öğrenme, öğretme ve değerlendirme ile ilgili anlayış ve düşünceleri, öğretim programının ve ünitelerin organizasyonu ve yapısını iyi özümsemelidirler.
2. Öğrenme pasif bir süreç değil, öğrencinin öğrenme sürecine katılımını gerektiren etkin, sürekli ve gelişimsel bir süreçtir. Bunun için öğretmenler programdaki değişiklikleri de dikkate alarak öğrenci merkezli öğretim ortamları düzenlemelidirler.
3. Öğretmenler öğretim ortamlarını düzenlerken öğrencilerin, öğrenme süreci öncesinde edindikleri ön bilgilerini, görüşlerini, inançlarını, tutumlarını ve amaçlarını dikkate almalıdırlar.
4. Öğretmenler, ders işlerlerken öğrencilerin zihinsel gelişimlerine uygun ve öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan etkinliklere yer vermelidirler.
5. Öğretmenler ders işlerken yer verdikleri etkinliklerin kazanımları tam olarak verebilecek nitelikte olmasına dikkat etmelidirler.
6. Fen ve Teknoloji dersinin amaçlarından biride öğrencilere bilişsel süreç becerilerini kazandırmaktır. Bunun için öğretmenler ders işlerken laboratuvar ve proje çalışmalarına yeterince yer vermelidirler. Etkinliklerin öğrenciler tarafından gerçekleştirilmesi sağlamalıdırlar.
7. Öğretmenler, veli-okul işbirliğini arttırabilecek çalışmalar yapmalıdırlar. Öğretmenler, öğrenci velileri ile daha fazla iletişim kurmalıdırlar.
8. Öğretmenler, sınıflarında farklı şekilde öğrenmeye ihtiyacı olan öğrenciler olduğunu dikkate almalıdır ve bu öğrenciler için farklı öğrenme metotları ile öğretim sağlanmalıdır.
9. Bilimsel düşüncenin geliştirilmesinde, uygulanmasında ve fen öğreniminin kolaylaştırılmasında bilgisayar ile diğer bilgi ve iletişim teknolojileri oldukça önemli fırsatlar sağlar. Bu nedenle, öğrenme ve öğretme sürecinde öğretmenler mümkün olduğu kadar bilgi ve iletişim teknolojilerinden faydalanmalıdırlar.
10. Grup çalışmalarının amacına ulaşması için grup değerlendirilmesi yapılırken grup içindeki her bir öğrenciye aynı not verilmelidir.

11. Alternatif ölçme ve değerlendirme teknikleri; sadece ürünü değil, öğrenme sürecini de değerlendirir. Bunun için öğretmenler öğretim sürecinde alternatif ölçme ve değerlendirme tekniklerine yeterince yer vermelidir.

5.5. Araştırmacılara Yönelik Öneriler

1. Bu çalışma, Gümüşhane ili ile sınırlıdır. Benzer bir çalışma daha geniş çapta bütün evereni temsil edecek şekilde yapılabilir.
2. Öğretmenlerin yapılandırıcı öğretim ortamı düzenleme becerileri araştırılabilir.
3. Yapılandırıcı kurama göre geliştirilen çalışma yapraklarının öğrenci başarısına etkisi araştırılabilir.

6. KAYNAKLAR

- Acat, M., Bahattin, E. ve Ekinci, A., 2005. Yapılandırıcı Felsefe ve Yeni Müfredat Programına Etkileri, 14. Eğitim Bilimler Kongresi 28-30 Eylül 2005 Pamukkale Eğitim Fakültesi Seminer Kitapçığı, Denizli.
- Akdağ, M., 2004. Program Değerlendirme, 2. Baskı, Üniversite Kitapevi, Elazığ.
- Akdeniz, A. R., Yiğit, N. ve Kurt, Ş., 2002. Yeni Fen Bilgisi Öğretim Programı ile İlgili öğretmenlerin Düşünceleri, V. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, ODTÜ, Ankara.
- Aktaş, A., 2006. İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Fen Bilgisi Programındaki Öğrenme-Öğretme Yaşantılarının Öğretim İlkelerine Uygunluğu(Öğretmen Görüşleri), Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
- Anonim., 2005, Yeni İlköğretim Programlarını İnceleme ve Değerlendirme Raporu, www.sabanciuniv.edu/docs/muradatrapporu.doc 06 Ocak 2007
- Ateş, Ö. ve Akdağ, Z., 2006. Fen ve Teknoloji Dersinde Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Problemler ve Bu Problemlerin Nedenleri, 7. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, 07-09 Eylül, Özetler Kitabı, Ankara, 332.
- Bağdatlı, A., 2005. Değişen İlköğretim Programlarındaki 4. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersinin Taslak Öğretim Programının Öğrenci Başarısına Etkisi ve Sınıf Öğretmenlerinin Programa İlişkin Görüşlerinin Değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Bulut, İ., 2006. Yeni İlköğretim Birinci Kademe Programlarının Uygulamadaki Etkililiğini Belirleme, Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Bulut, Z., 2005. Yeni Öğretim Programları ve Öğretmenler, Eğitime Bakış Dergisi, 1,3, 58-62.
- Chen, W., 2006. Teachers' Knowledge about and Views of the National Standards for Physical Education, Journal of Teaching in Physical Education, 25, 120-142, Champaign.
- Çepni, S., 2007. Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş, Genişletilmiş 3. Baskı, Celepler Matbaacılık, Trabzon.
- Çepni, S., Küçük, M. ve Ayvaci, H.Ş., 2003. İlköğretim Birinci Kademedeki Fen Bilgisi Programının Uygulanması Üzerine Bir Çalışma, Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 23, 131-45.

- Çevik, M., 2005. MEB'in Yeni Eğitim Felsefesi: Constructivism, Eğitime Bakış Dergisi, 1, 3, 52-53.
- Çınar, O., Teyfur, E. ve Teyfur, M., 2006. İlköğretim Okulu Öğretmen ve Yöneticilerinin Yapılandırmacı Eğitim Yaklaşımı ve Programı Hakkındaki Görüşleri, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 7, 11, 47-64.
- Demirel, Ö., 1998. Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme, Kardeş Kitap ve Yayınevi, Ankara.
- Ercan, F., Ateş, S., 2006. Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri, 7. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, 07-09 Eylül 2006, Ankara, Özetler Kitabı, 538.
- Erden, M., 1998. Eğitimde Program Değerlendirme, Anı Yayıncılık, Ankara.
- Gözütok F. D., 2003. Türkiye'de Program Geliştirme Çabaları, Milli Eğitim Dergisi, Ankara, 160.
- Gerek, Ö., 2006. Sınıf Öğretmenlerinin Yeni İlköğretim Programı Hakkındaki Görüş Değerlendirme ve Yeterlilikleri Üzerine Bir Çalışma, Yüksek Lisans Tezi, S.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Gömleksiz, M., vd., 2006. İlköğretim 1-5 Sınıflar Öğretim Programlarını Değerlendirme Toplantısı Sonuç Bildirgesi, Çağdaş Eğitim Dergisi, 31, 24-39.
- Gündoğar, A., 2006. 2005-2006 Yılında Değişen İlköğretim Programının Uygulanma Durumu(Adıyaman İli Örneği), Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Hakan, A., 1991. Eğitim Bilimlerinde Çağdaş Gelişmeler, Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Yayınları, Eskişehir.
- İşman, A., Baytekin, Ç., Balkan, F., Horzum, M. ve Kıyıcı, M., 2002. Fen Bilgisi Eğitimi ve Yapısalcı Yaklaşım, The Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET, 1303-6521.
- Jacop, R. ve Frid, S., 1997. Curriculum Change: What Do Teachers and Students Really Think?, Annual Meeting of the American Educational Research Association, Chicago, IL, March 24-28.
- Karahan, Z., 2006. Fen ve Teknoloji Dersinde Bilimsel Süreç Becerilerine Dayalı Öğrenme Yaklaşımının Öğrenme Ürünlerine Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Z.K.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.
- Karasar, N., 2000. Bilimsel Araştırma Yöntemi, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 76-104.

- Karatepe, A., Yıldırım, H.İ., Şensoy, Ö. ve Yalçın, N., 2004. Fen Bilgisi Öğretimi Amaçlarının Gerçekleştirilmesinde Mevcut Fen Bilgisi Müfredat Programının Amaçlar Boyutunda Uygunluğu Konusunda Öğretmen Görüşleri, G.Ü., Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 5, 2, 165-175.
- Köseoğlu, F. ve Kavak, N., 2001. Fen Eğitiminde Yapılandırmacı Yaklaşım, G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 21, 1, 139-148.
- Kutlu, Ömer., 2005. Yeni İlköğretim Programlarının “Öğrenci Başarısındaki Gelişimi Değerlendirme” Boyutu Açısından İncelenmesi, Eğitim Yansımaları VIII. Yeni İlköğretim Programlarını Değerlendirme Sempozyumu, 12-16 Kasım, Erciyes Üniversitesi Sabancı Kültür Sitesi, Kayseri.
- M.E.B., 2005. İlköğretim Programları, M.E.B. Yayınları, Ankara.
- M.E.B. Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, 2005. İlköğretim Fen ve Teknoloji Dersi (6., 7. ve 8. sınıflar) Öğretim Programı.
- Milli Eğitim Bakanlığı, 2006. Eğitim Araştırma ve Geliştirme Daire Başkanlığı, Yeniden Yapılandırılan Birinci Kademe Öğretim Programlarını Değerlendirme Raporu, <http://earged.meb.gov.tr/>.
- Özdemir, H., 2006. İlköğretim Okulları 4. ve 5. Sınıf Fen Bilgisi Öğretim Programlarında Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerilerine İlişkin Öğretmen Görüşleri(Konya İli Örneği), Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Özden, M., Tekin, A., 2006, Türk Fen ve Teknoloji Eğitimiyle İlgili Sorunlar, 7. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, 07-09 Eylül, Ankara, Özetler Kitabı, 247.
- Sade, D. ve Coll, R., 2003. Technology and Technology Education: Views of Some Solomon Island Primary Teachers and Curriculum Development Officers, Centre for Science & Technology Education Research, The University of Waikato, New Zealand, March.
- Savran, A., Çakıroğlu, J. ve Özkan, Ö., 2002. Fen Bilgisi Öğretmenlerinin Yeni Fen Bilgisi Programına Yönelik Düşünceleri, V. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, ODTÜ, Ankara.
- Seyidoğlu, H., 2006. Bilimsel Araştırma ve Yazma El Kitabı, Kurtiş Matbaası, İstanbul.
- Subaşı, R., 2006. 2005-2006 Öğretim Yılından İtibaren Uygulamakta Olan Yapılandırıcı Eğitim Programına Öğretmenlerin Bakışı, Yüksek Lisan Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.

- Şahin, İ., 2005. Yeni İlköğretim Birinci Kademe Fen ve Teknoloji Öğretim Programının Stake'nin Uygunluk Modeli ile Değerlendirilmesi, Kocaeli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Kocaeli.
- Uğur, T., 2006. 2005 İlköğretim 1., 2. ve 3. Sınıflar Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri(Uşak İli Örneği), Yüksek Lisans Tezi, A.K.Ü., Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Ünal, S., Çoştı, B. ve Karataş, F. Ö., 2004. Türkiye'de Fen Bilimleri Eğitimi Alanındaki Program Geliştirme Çalışmalarına Genel Bir Bakış, G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 24, 2, 183-202.
- Yılmaz, B., 2006. Beşinci Sınıf Öğretmenlerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Düzenleme Becerileri, Yüksek Lisans Tezi, Y.T.Ü., Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

7. EKLER

Ek 1. Çalışmada Kullanılan Anketler

Değerli Meslektaşlarım,

Bu anketler, İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programını siz öğretmenlerin görüşü ışığında değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır. Araştırmada elde edilecek veriler yüksek lisans tez çalışmasında kullanılacaktır. Araştırmada elde edilecek bulguların geçerliliği, sizlerin anket sorularını cevaplamadaki içtenliğinize bağlıdır. Bu nedenle her bir ankette verilen açıklayıcı bilgileri okuyarak size uygun seçenekleri lütfen (X) işareti ile belirtiniz. Yardımlarınız ve katkılarınız için teşekkür ederim.

Serdal ŞEKER

Ek 1'in devamı

İL/İLÇE: GÜMÜŞHANE /	OKUL:
Bay () Bayan ()	Kıdemi: 0-5 () 6-10 () 11-15 () 16-20 () 21-()
Eğitim Düzeyi: () Önlisans () Lisans () Lisans Üstü	Mezun Olduğu Alan () Fen Bilgisi () Fizik () Kimya () Biyoloji

		Fen ve Teknoloji		
		E	K*	H*
1. Öğretim programının yanda sıralanmış bölümleri açıkça anlaşıyor mu?		1a. Giriş		
		1b. Kazanımlar		
		1c. Temalar/Öğrenme Alanları		
		1d. Etkinlik Örnekleri		
		1e. Ölçme ve Değerlendirme		
		1f. Açıklamalar		
2. Öğretim programının farklı bölümleri birbiriyle genel olarak tutarlıdır.				
3. Erkeklerin ilgi alanları, etkinliklerde ve açıklama metinlerinde kızların ilgi alanlarından daha fazla yer almıştır.				
4. Öğretim programını temel aldığım yapacağım tüm öğretim faaliyetlerimi yeterli bir biçimde planlayabiliyorum.				
5. Öğretim programında, diğer derslerin programları ile ilişki kurulmuştur.				
6. Kızların ilgi alanları, etkinliklerde ve açıklama metinlerinde erkeklerin ilgi alanlarından daha fazla yer almıştır				

Ek 1'in devamı

	Fen ve Teknoloji		
	E	K*	H*
7.1 Yapılandırıcı eğitim-öğretim yaklaşımını anlamada öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır			
7.2 Öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili olarak öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır			
7.3. Ölçme ve Değerlendirme konusundaki yeni yaklaşımlarla ilgili olarak öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır.			
7.4. Öğretmenin rolü hakkında öğretim programı yeterli açıklamalar sağlamaktadır			
8.1. Öğrenci merkezli eğitim-öğretim uygulamalarıyla ilgili olarak öğretim programında yeterli örnekler bulunmaktadır			
8.2. Ölçme ve Değerlendirme konusunda yeni yaklaşımlarla ilgili olarak öğretim programında yeterli örnekler bulunmaktadır			
8.3. Öğretmenin rolü hakkında öğretim programında yeterli örnekler bulunmaktadır.			
8.4. Öğretim programında bulunan görsel unsurların, diyagramların, sembollerin, kısıltımların anlaşılabilirliği ve yeterliliği konusundaki görüşlerinizi belirtiniz.			
* Cevaplarınızda “Kısmen “ veya “Hayır” işaretlediğiniz kutular var ise, neden böyle düşündüğünüzü ve nasıl bir iyileştirme gerektiğini burada açıklayınız			

E: Evet, K: Kısmen, H: Hayır

Ek 1'in devamı

Açıklama: Bu anket İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programının öğretim boyutunu değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır.

	Kesinlikle katılıyorum	Katılıyorum	Biraz katılıyorum	Biraz katılmıyorum	Katılmıyorum	Kesinlikle katılmıyorum
1. Yeni öğretim programıyla öğretim yapmak bana kolay geliyor.						
2. Kız öğrenciler eskisine kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katılıyorlar.						
3. Yeni öğretim programını uygularken öğretmen arkadaşlarımla daha fazla işbirliği yapıyorum.						
4. Yeni öğretim programını uygularken yönetim ile daha fazla iletişim kuruyorum.						
5. Yeni öğretim programını uygularken velilerle daha fazla iletişim kuruyorum.						
6. Yeni öğretim programını uygularken okul dışı sosyal çevre ile daha fazla işbirliği yapıyorum						
7. Öğretimim sırasında öğrencilere soru sorma yöntemimi değiştirdim.						
8. Öğrenciler, eskisine kıyasla ilgi ve yeteneklerini ortaya çıkaran çalışmaları daha fazla yapıyorlar.						
9. Öğretim yaparken kendi hazırladığım materyaller yeterli oluyor.						
10. Öğrenciler, eskisine kıyasla daha fazla beceri kazanıyorlar.						
11. Bu öğretim programı eğitim ile ilgili düşüncelerimi olumlu yönde değiştirdi.						
12. Erkek öğrenciler eskisine kıyasla sınıf içi etkinliklere daha çok katılıyorlar.						

Ek 1'in devamı

13. Yeni öğretim programını uygularken eski öğretim yöntemlerime zaman zaman geri dönüyorum.						
14. Bu programı uygulamaya başladığımdan beri öğrenciler, eskisinden daha fazla soru soruyorlar.						
15. Öğrenciler, grup çalışmasını eskisinden daha fazla yapıyorlar.						
16. Öğretim sürecini eskisi gibi organize ediyorum.						

Uyguladığınız öğretim etkinliklerini geliştirmek için öğrenme ihtiyacı duyduğunuz konular/hususlar nelerdir? Lütfen yazınız.

1.

2.

3.

Ek 1'in devamı

Açıklama; Bu anket İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programının ölçme ve Değerlendirme

1. Aşağıdaki ölçme ve değerlendirme yöntemlerini kullanıyorum:	Çoğu zaman	Ara sıra	Hiç bir zaman
a. Laboratuvar, atölye ve diğer çalışmalar için yapılandırılmış gözlem formu			
b. Proje değerlendirme			
c. Sözlü sunum			
d. Görsel çalışmalar (posterler, grafikler)			
e. Drama			
f. Sözlü sınavlar			
g. Yazılı sınavlar			
h. Yapılandırılmış grid			
ı. Performans ödevi			
j. Portfolyo (ürün seçki dosyası)			
k. Grup ve akran değerlendirmesi			
l. Öğrenci özdeğerlendirmesi			
m. Kavram haritaları			
n. Tutum ölçeği			
o. Gözlem formu			
p. Kontrol listesi			
2. Grup çalışmalarında not verirken;			
a. tüm grup üyelerine aynı notu veriyorum.			
b. her grup üyesine ayrı ayrı not veriyorum.			
3. Hem süreç, hem de ürünler /sonuçlar için not veriyorum			
4. Değerlendirme sonuçlarımı aşağıda belirtilen şekilde kullanmaktayım:			
a. Öğretim yöntemimi değiştirmek için			
b. Yeni materyaller geliştirmek için			
c. Bazı konuları yeniden öğretmek için			
d. Yavaş öğrenenlerle başka çalışmalar yapabilmek için			
e. Daha hızlı öğrenen öğrencilerle ek çalışmalar yapabilmek için			

	Evet	Kısmen	Hayır
5. Ölçme yöntemleri çok karmaşık			
6. Ölçme yöntemleri çok zaman almakta			
7. Değerlendirme sistemi çok karmaşık			
8. Değerlendirme çok zaman almakta			
9. Ölçme ve Değerlendirme yöntemlerini etkili uygulayabiliyorum			
10. Ölçme ve değerlendirme yöntemleri konusunda kesinlikle hizmet içi eğitime ihtiyaç duyuyorum.			

Ek 2. Çalışmada Kullanılan Mülâkat Soruları

GÖRÜŞME FORMU

1- Size göre Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programının en güçlü (olumlu) ve en zayıf (olumsuz) yönleri nedir? Lütfen yazınız.

Güçlü Yönleri

- 1-
- 2-
- 3-
- 4-

Zayıf Yönleri

- 1-
- 2-
- 3-
- 4-

2- Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programındaki ünitelerin kapsamı ve uygulamak için verilen süre yeterlimidir? Kısaca açıklayınız.

3- Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygularken karşılaştığınız en önemli problemler nelerdir? Kısaca açıklayınız.

4- Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygulamada kendinizi yeterli görüyor musunuz? Yeterli görmüyorsanız hangi alanlarda yeterli görmüyorsunuz? Kısaca belirtiniz.

5- Yeni İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Öğretim Programını uygulamak için okulunuzun fiziki yapısı ve çevre şartları yeterlimidir? Yetersizce hangi tür yetersizliklerin olduğunu kısaca belirtiniz?

Ek 2'nin devamı

Ek Tablo 1. Araştırmanın Örneklemi

	Merkezde Bulunan İlköğretim Okulları	Öğretmen Sayısı
1.	Atatürk Kız Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	2
2.	Gazi Paşa İlköğretim Okulu	2
3.	Dumlupınar İlköğretim Okulu	1
4.	Ayasın Rafet Ataç İlköğretim Okulu	2
5.	Yusuf Çifci İlköğretim Okulu	2
6.	Işıl Sema Doğan İlköğretim Okulu	1
7.	Fevzi Paşa İlköğretim Okulu	1
8.	Merkez Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	2
9.	Arzular İlköğretim Okulu	1
10.	Tekke Cumhuriyet Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
11.	Tekke İlköğretim Okulu	1
12.	Kale Koçkaya Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
13.	Mehmet Akif Ersoy İlköğretim Okulu	1
	Şiran İlçesinde Bulunan İlköğretim Okulları	
14.	Atatürk İlköğretim Okulu	1
15.	Mithat Paşa İlköğretim Okulu	1
16.	Şehit Turgay Türkmen Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
17.	Yeşilbük İlköğretim Okulu	1
18.	Yunus Emre İlköğretim Okulu	1
19.	Şiran Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
	Kelkit İlçesinde Bulunan İlköğretim Okulları	
20.	Kelkit Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
21.	Cumhuriyet İlköğretim Okulu	1
22.	Kaymakam Nuri Okutan İlköğretim Okulu	1
23.	Gümüşgöze İlköğretim Okulu	1

Ek 2'nin devamı

24.	75. Yıl IMKB Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
25.	Behiye ve Mustafa Doğan İlköğretim Okulu	1
26.	Maruf Şahin İlköğretim Okulu	1
27.	Fatih Sultan Mehmet İlköğretim Okulu	1
28.	Şehit Osman Şahin İlköğretim Okulu	1
29.	Öbektaş İlköğretim Okulu	1
	Kürtün İlçesinde Bulunan İlköğretim Okulları	
30.	Uluköy Yatılı İlköğretim Okulu	1
31.	Üçtaş Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
32.	80. Yıl Cumhuriyet İlköğretim Okulu	1
33.	Süme İlköğretim Okulu	1
34.	Cumhuriyet İlköğretim Okulu	1
	Köse İlçesinde Bulunan İlköğretim Okulları	
35.	60. Yıl Kız YİBO	1
36.	Selçuklular İlköğretim Okulu	1
37.	Salyazı İlköğretim Okulu	1
	Torul İlçesinde Bulunan İlköğretim Okulları	
38.	Namık Kemal İlköğretim Okulu	1
39.	Yatılı İlköğretim Bölge Okulu	1
40.	Altınpınar İlköğretim Okulu	1
41.	Aktaş İlköğretim Okulu	1

Ek 3. Çalışma İzni

T.C.
GÜMÜŞHANE VALİLİĞİ
Milli Eğitim MüdürlüğüSayı : B.08.4.MEM.4.29.00.01 /191
Konu :Serdal ŞEKER

4287

20.03.2007

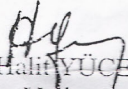
İL MAKAMINA
GÜMÜŞHANE

İlgi:Karadeniz Teknik Üniversitesinin 09/03/2007 tarih ve 482 sayılı yazısı.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğünün İlgi yazıları gereği Enstitünün İlköğretim Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Serdar ŞEKER 'in Yüksek Lisans yapması ile ilgili evrakları ekte sunulmuştur.

Adı geçenin ilimiz ve ilçelerimiz okullarında Yüksek Lisans müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

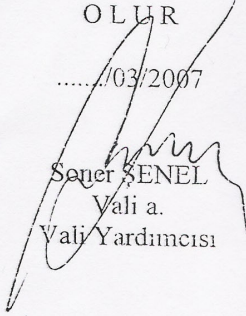
Makamınızca da uygun görüldüğü takdirde olurlarınıza rica ederim.

Halit YÜCE
Vali a.

Milli Eğitim Müdürü

OLUR

...../03/2007

Serdar ŞENEL
Vali a.
Vali YardımcısıEĞİTİM
%100
DESTEKDANIŞMA
444 0 632
HATTIHükümet Konağı Kat: 3
GÜMÜŞHANETel : 0 456 213 10 77
Faks : 0 456 213 10 17E-posta : gumushanemem@mcb.gov.tr
Web : http://gumushane.mcb.gov.tr

ÖZGEÇMİŞ

01.01.1979 yılında Gümüşhane'nin merkez Esenyurt Köyü'nde doğdu. 1991 yılında Esenyurt İlkokulunu, 1994 yılında Gümüşhane Y.İ.B.O.'da ortaokulu ve 1998 yılında Gümüşhane Mareşal Çakmak Anadolu Öğretmen Lisesini bitirdi. 1998 yılında girdiği Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Öğretmenliği Programından 2002 yılında mezun oldu. Aynı yıl, Gümüşhane'nin merkez ilköğretim okullarının birinde Fen Bilgisi öğretmeni olarak göreve başladı. 2003 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim Dalında yüksek lisansa başladı. Araştırmacının yabancı dili İngilizcedir.